Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1913-09-28

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 3 9 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9522

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Η' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1913 — ΑΡΙΘ. 392

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελλ. 10
Ἑξάμηνος	» 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 12
Ἑξάμηνος »	» 7

Ἐλδοποιήσεις καὶ διανομαὶ τὴν γραμβὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. — Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. — ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. — Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΡΑΤΙΣΤΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

Ἐν ταῖς ἐθνικαῖς συμφοραῖς του τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ του εὗρεν ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν, καὶ ἐν αὐτῇ διετήρησεν ἀμείωτον τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν καὶ ἐνεπνεύσθη τὴν πίστιν ἐπὶ τὴν ἐθνικήν του ἀναγέννησιν.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπετέλεσε τὴν συμβολικὴν ἀναπαράστασιν τοῦ καταλυθέντος Ἑλληνικοῦ Χριστιανικοῦ Κράτους καὶ διὰ τῶν συμβόλων, τῶν τελετῶν, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ποιήσεως αὐτῆς ἀνεκάλει εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ἔθνους τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον παρελθόν του καὶ ὑπεμίμνησκεν αὐτὸ ὅτι ὕψιστον εἶχε καθῆκον ὅπως παρασκευάσῃ ἔνδοξον μέλλον δι' ὑπερτάτης αὐτοθυσίας, ἧς ὑπόδειγμα θεῖον ὑπῆρχεν ὁ ἐσταυρωμένος Θεὸς, καὶ δι' ἡρωϊσμοῦ ἀκαταμαχήτου, οἷον ἐπεδείξαντο ἄλλοτε οἱ ὑμνούμενοι ὑπ' αὐτῆς μεγάλοι Βασιλεῖς καὶ αἱ σταυροφόροι στρατιαὶ ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐγένετο ἡ ἐξαγνιστικὴ κολυμβήθρα τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ ἄσβεστος ἑστία τῆς ἐθνικῆς του ζωῆς καὶ τῆς ἠθικῆς του ἀναπλάσεως. Δὲν εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ μόνον τὰ μεγάλα ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς παραδόσεως διδάγματα καὶ παραδείγματα, ἀλλὰ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐδιδάσκετο καὶ διεπλάσσετο καὶ ἐνεπνέετο ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κορυφῶν αἵτινες ἦσαν σύναμα καὶ κορυφαὶ ἐθνικαί.

Εἰς τοὺς μεγάλους μάρτυρας ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας προσετίθεντο νέοι ἀθληταὶ καὶ νέοι στρατιῶται προκινδυνεύοντες καὶ ἀγωνιζόμενοι καὶ πίπτοντες ἐθελουσίως καὶ ἐνδόξως ὑπὸ τῆς ὀργῆς τῶν τυράννων καὶ ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῶν δημίων. Ὁ πολιτικῶς διεσπασμένος καὶ δεδουλωμένος ἑλληνισμὸς διετήρησεν ἀρραγῆ τὴν ἐθνικήν του ἑνότητα διὰ μακρῶν καὶ δυσχειμέρων αἰώνων διὰ τοῦ ἀρρήκτου δεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας του, καὶ οὔτε γεωγραφικαὶ οὔτε μεγάλαι γλωσσικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν τμημάτων ἰσχυσαν ὅπως ἀλλοιώσωσι τὸν ἐθνικόν του χαρακτῆρα καὶ ἐξασθενήσωσι τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν, παραμείναν ἀδιαίρετον καὶ ἀδιάπτωτον δι' ὅλων τῶν δεινῶν περιπετειῶν καὶ τῶν τρομερῶν κινδύνων τοῦ ἐθνικοῦ του βίου.

Τὰ μεγάλα καὶ ἀκαταμάχητα ἠθικὰ ὅπλα, δι' ὧν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἠδυνήθη νὰ κατασχύσῃ τῶν τυράννων του ἐχαλκεύθησαν καὶ ἐσφυρηλατήθησαν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ του καὶ οἱ πνευματικοὶ ἐν αὐτῇ ἀρχηγοὶ ἐγένοντο καὶ πολεμικοὶ ἥρωες· αὐτοὶ πρῶτοι βροντοφωνήσαντες, πρὸς τὸ ἔθνος ὅλον τὸ κήρυγμα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἔπεσον εἴτε ὡς ἥρωες ἐν πολέμῳ εἴτε ὡς μάρτυρες ὑπὸ τὸν πέλεκυν τοῦ δημίου.

Ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις ἐπωάσθη καὶ ἐξεκολάφθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν πρέπει νὰ θεωρῆται καὶ νὰ εἶναι ἀέναος καὶ ζῶσα πηγὴ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ κιβωτῷ διεσώθημεν ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἐν ἀπορρήτῳ φρουρίῳ διεφύγομεν τὸν ἐθνικὸν ὄλεθρον, ὃν ἐμελέτησαν καὶ ἐπεδίωξαν μυρίοι καὶ ἀδυσώπητοι ἐχθροί.

Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐγένετο σώτειρα κιβωτὸς ἐν ταῖς ταλαιπωρίαις καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, αὐτὴ μάλιστα πρέπει νὰ γένηται καὶ ἡ πρώτη ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος ἐν ταῖς ἐθνικαῖς εὐτυχίαις καὶ ἐν αὐτῇ πρέπει νὰ κατοχυρωθῶμεν ἵνα ἀποκρούσωμεν τοὺς ἠθικοὺς κινδύνους τοῦ αἰῶνος. Ὁ ἑλληνισμὸς δὲν ἀπελυτρώθη ὁλόκληρος, καὶ μεγάλαι τούτου μοῖραι διάγουσιν ὑπὸ ξένας καὶ ἀλλοφύλους κυβερνήσεις ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ πάντοτε τὸν ἄρρηκτον δεσμὸν μεταξὺ πάντων τῶν τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὀφείλομεν ἄρα νὰ ἐμμένωμεν ἐν αὐτῇ καὶ δι' αὐτῆς νὰ ἐπιδιώκωμεν μετὰ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς καὶ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα καὶ ἀπολύτρωσιν τῶν Πανελλήνων.

Ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῖν ἠμιμαθεῖς καὶ κοῦφοι πιθηκίζοντες καὶ ξένα ἤθη καὶ ξένας ἰδέας προσοικειούμενοι καὶ δοξάζοντες, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ παλαιὸν καὶ σαθρὸν καὶ ἄχρηστον ἵδρυμα καὶ θεσμὸν ἕωλον διὰ τὸν αἰῶνα τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων καὶ ἐφευρέσεων. Τὴν ἠθικὴν θεωροῦσιν ἐπιβαλλομένην μόνον ὑπὸ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν θείων νόμων ὑπερτάτου πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ὄντος. Ὥστε ὁσάκις ἡ ἀλληλεγγύη αὕτη ἐξασθενεῖ ἢ οἱ ὅροι τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς μεταβάλλονται, συμμεταβάλλονται μετ' αὐτῶν καὶ αἱ ἠθικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ οὕτω πάντοτε ὑπὸ τὸ κράτος νοσηρῶν ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν ἐπεκράτησεν ἡ ἀκολασία ἡ ἡδυπάθεια, ὁ παχυλὸς ἡδονισμὸς καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ἐθνικὴ κατάπτωσις λαῶν ὅλων:

Ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία διετήρησεν ἀγνὴν καὶ ἀδιάφθορον τὴν θείαν διδασκαλίαν καὶ τὴν ὑψίστην καὶ οὐρανίαν ἠθικὴν, τὴν ἀνυψοῦσαν τὸν ἄνθρωπον μέχρι τῶν οὐρανῶν. Ἡ δεισιδαιμονία, ἡ μισαλλοδοξία, ἡ ὑπόκρισις καὶ ὁ φαρισαϊσμὸς τυγχάνουσι ξένα καὶ ἐναντία πρὸς τὸν ὅλον βίον καὶ πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ θείαν διδασκαλίαν αὐτῆς. Εἴποτε δὲ παρεισέφρησαν εἰς αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσκήσαντες ἢ ἀσκοῦντες τὰς κακίας ταύτας, οὗτοι εἶνε καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐχθροὶ καὶ προδόται.

Οὐδέποτε ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κατεδίωξεν ἢ περιέστειλε τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ἐλευθερίαν, διότι διεπλάσθη καὶ διεμορφώθη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ φιλοσοφικοῦ πνεύματος, τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἐρευνητικοῦ καὶ φιλελευθέρου. Ἡ διδασκαλία καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς οὐδεμίαν συγκρούονται πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος, ἣν μάλιστα ἐνισχύουσι καὶ βοηθοῦσιν εἰς τὸν βαρὺν καὶ ἀργυλέον ἀγῶνα αὐτῆς.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποτελεῖ ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ τὴν κρατίστην ἠθικὴν καὶ ἐθνικὴν δύναμιν ἐν αὐτῷ, καὶ ἂν ἐπιτραπῇ ἡ ἐξασθένησις καὶ ἡ κατάπτωσις αὐτῆς, τοῦτο θὰ ἦτο ἡ μεγίστη δι' αὐτὸν ἐθνικὴ συμφορὰ, ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς ὀφείλει νὰ ἀποτρέψῃ πάσῃ δυνάμει καὶ πάσῃ θυσίᾳ.

Οἱ τεταγμένοι ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουσι νὰ ἀγρυπνῶσι καὶ φρουρῶσι νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἵνα μὴ ἐμβάλωσιν εἰς τὰ ποίμνια αὐτῶν οἱ πολλοὶ καὶ ἐπίφοβοι λύκοι τῆς συγχρόνου ἐξαχρειώσεως καὶ διαφθορᾶς.

Ἐὰν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ὑπάρχωσιν οἱ παραγνωρίζοντες τὰς εὐθύνας καὶ τὴν ἱερὰν καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, τὸ ἔθνος δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ ἐπὶ μακρὸν τούτους καὶ ὕψιστον ἔχει συμφέρον καὶ καθῆκον ἢ νὰ συνετίσῃ ἢ νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτοὺς τῆς ἀναξίως ἐμπεπιστευμένης σκοπιᾶς. Ὁ ἀπαράμιλλος ἡρωϊσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ αἱ γίκαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου ὀφείλονται πρῶτον εἰς τὴν βαθεῖαν εὐσέβειαν τῶν πανελλήνων καὶ τὴν ἀκραιφνῆ φιλοπατρίαν, καὶ ὕστερον εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἄσκησιν καὶ τὴν πολεμικὴν παρασκευήν. Καὶ ἔχομεν ἀκόμη νὰ διεξαγάγωμεν ἀγαλέους καὶ αἱματηροὺς ἀγῶνας καὶ ὀφείλομεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἠθικὴν πανοπλίαν ἡμῶν ἀλώβητον καὶ ἄτρωτον.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ καθόλου κοινωνικῷ καὶ ἐθνικῷ βίῳ του ὁ λαὸς, οὐχὶ μόνον ὁ πολὺς καὶ ἀγνοῦς, ἀλλὰ πᾶσαι τοῦ ἔθνους αἱ κοινωνικαὶ τάξεις πρέπει νὰ ἔχωσι γνώμονα καὶ κανόνα τὰς ὑπαγορεύσεις καὶ τὰ διδάγματα τῆς εὐαγγελικῆς ἠθικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας, ἀποκρούοντες τὰς πλάνας καὶ τὰς παρεκτροπὰς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ καὶ προσοικειούμενοι μόνον τὰ ἀγαθὰ καὶ συμφέροντα ἀπὸ τούτου.

Ἡμεῖς ὑπὸ ξενοκρατίαν ἀδιάφορον καὶ ἐπίβουλον πολλάκις διατελοῦντες ὀφείλομεν δι' ἡμῶν αὐτῶν νὰ καθοδηγώμεθα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀληθοῦς προόδου καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ καὶ πρὸς τοῦτο ὀφείλομεν προπαντὸς νὰ περιέπωμεν τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὴν ἐθνικὴν παιδείαν, αἵτινες ἀπετέλεσαν ἐν τῷ παρελθόντι καὶ θὰ ἀποτελῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι τοὺς μεγίστους ἠθικοὺς καὶ ἐθνικοὺς παράγοντας ἐν τῇ φυλῇ ἡμῶν.

Διὰ τοῦτο ὕψιστον ἐπιβάλλεται καὶ ἐπιτακτικὸν καθῆκον ὅπως ἀνορθώσωμεν τὴν καταρρεύσασαν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ ἀναδείξωμεν αὐτὴν κράτιστον θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν δρμητήριον διὰ τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἡ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912-1913

(ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1912 μέχρι 31ης Μαρτίου 1913 ν.ἡ.)

(Συνέχεια).

ΕΞΩΤΕΡ. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς καὶ ἡ χωρητικότης ἀτμοπλοίων καὶ ἱστιοφόρων καταπλευσάντων καὶ ἀποπλευσάντων διὰ τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος (1 Ἀπριλ. 1912—31 Μαρτίου 1913) ἐγένοντο ὡς ἑξῆς:

	Ἀτμόπλοια Σκάφη	Ἀτμόπλοια Τόννων	Ἱστιοφόρα Σκάφη	Ἱστιοφόρα Τόννων	Σύνολον Σκάφη	Σύνολον Τόννων
Κατάπλευσαν	220	291,409	775	27,735	995	319,144
Ἀπέπλευσαν	225	297,717	754	27,502	989	325,219
Σύνολον	445	589,126	1,539	55,236	1,984	644,363

Ὑπάρχει ἐλάττωσις οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν 117 ἀτμοπλοίων ἀντιπροσωπευόντων χωρητικότητα 107,352 τόννων καὶ αὔξησις ἱστιοφόρων 198, ἀλλὰ μετὰ ἠλαττωμένης χωρητικότητος 6,787 τόν. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ ἀτμοπλοίων ὀφείλεται εἰς τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας τῶν Ἰταλικῶν ἀτμοπλοίων ἕνεκα τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν, καὶ διότι ὀλιγώτερα κατέπλευσαν Γαλλικὰ ἀτμόπλοια ἕνεκα τῶν ἀπεργιῶν ἐν Μασσαλίᾳ, καὶ τῆς ὀλοσχεροῦς διακοπῆς τῆς γραμμῆς τῶν Ἑλληνικῶν Πανταλέοντος, καὶ δυσκόλως προσήγγιζον ἀτμόπλοια ἕνεκα τῶν ἐπιβαλλομένων καθάρσεων.

ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς ἀτμοπλοίων καὶ ἱστιοφόρων καὶ ἡ χωρητικότης τῶν καταπλευσάντων καὶ ἀποπλευσάντων διὰ τὴν ἀκτοπλοϊκὴν συγκοινωνίαν τῆς Κύπρου ἐγένοντο ὡς ἑξῆς:

	Ἀτμόπλοια Σκάφη	Ἀτμόπλοια Τόννοι	Ἱστιοφόρα Σκάφη	Ἱστιοφόρα Τόννοι	Σύνολον Σκάφη	Σύνολον Τόννοι
Κατάπλευσαν	354	371,761	1,889	30,116	2,243	401,867
Ἀπέπλευσαν	355	370,984	1,904	30,014	2,257	400,998
Σύνολον	709	742,735	3,793	60,130	4,500	802,865

Ἐλάττωσις 108 ἀτμοπλοίων ἀλλ' αὔξησις 31,388 τον. καὶ ἐλάττωσις 470 ἱστιοφόρων ἀλλ' αὔξησις 6,636 τόν. Αἱ αὐταὶ αἰτίαι αἱ ἐπηρεάζουσαι τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν· ἀπὸ τῆς 2)15 Ὀκτωμβρίου 1912 ὅμως τὰ συμβατικὰ ἀτμόπλοια ἦσαν διπλασίας χωρητικότητος τῶν πρότερον χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομείου, ἐνῷ ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμερομηνίας τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρείας Λεμεσοῦ ἤρξαντο ἀνταγωνιζόμενα πρὸς τὰ συμβατικά. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱστιοφόρων ἐλαττοῦται κατ' ἔτος ἐπειδὴ τὴν ἐμπορίαν ἀποροφῶσι βαθμιαίως τὰ ἀτμόπλοια. Ἡ αὔξησις κατὰ χωρητικότητα δὲν ἐγένετο λόγου ἀξία.

ΓΕΝΙΚΑ

Τὸ δωδεκάμηνον τὸ λῆγον τῇ 31η Δεκεμβρίου 1912 ἔδειξε συνεχῆ ἐμπορικὴν καὶ οἰκονομικὴν εὐημερίαν. Ἐκ τῶν εἰσαχθέντων, ὧν ἡ ὁλικὴ ἀξία καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνῆλθεν εἰς £602, 345· τὰ σημαντικώτερα εἴδη ἦσαν. Βαμβάκινα ὑφάσματα £87,902, βαμβάκινα νήματα £38,532, σάκχαρις £29,741, ξυλεία £26,423, καπνὸς εἰς φύλλα καὶ τουμπέκη. £24, 120 βιβλία καὶ πάτοι £23,267, ἄλευρα £18, 557, σάπων £16,176 καφὲς £15,268, πετρέλαιον £14,110, ῥῶποι (ψιλικὰ διάφορα) κλπ. £14,082, σάκκοι £11, 015 ὄρυζα £10,480 ἐδώδιμα ἀπεστειρωμένα κ.λ.π. £10,188. Ἡ ζήτησις ἐν Κύπρῳ ἐπιδιώκει τὴν ἐφθηνίαν μᾶλλον ἢ τὴν ποιότητα, καὶ διὰ τοῦτο ἐφθηνὰ προϊόντα κατειργασμένα εἰς τὴν κεντρῴαν καὶ τὴν μεσημβρινὴν Εὐρώπην ζητοῦνται περισσότερον ἢ τὰ δαπανηρότερα καὶ ἀνωτέρας ποιότητος εἴδη τὰ παραγόμενα ἐν τῇ Μ. Βρετανίᾳ.

Τῶν ἐξαχθέντων (ἐν ὅλῳ £728,998, τὰ μάλιστα σημαντικὰ ἐγένοντο τὰ χαρούπια (κεράτια), ὧν ἡ ὁλικὴ ἀξία κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος δὲν ὑπῆρξε κατωτέρα τῶν £251,750 ἤτοι πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ὅλης ἐξαγωγῆς τῆς νήσου. Τὰ ἀμέσως ἑπόμενα εἴδη κατὰ σημασίαν εἶνε:—Ζῷα £79,082, κριθὴ £60,882 οἶνοι καὶ οἰνοπνεύματα £50,880, βάμβαξ £40, 085, βαμβακόσπορος £4,535, σταφίδες £31,910, κουκούλια £20,026 οἶτος £18,528, ῥόαι (ῥόδια) £17,183 μαλλία £11,362 δέρματα £11,771, γεώμηλα £10,348 ἐσπεριδοειδῆ £8, 736, σπόγγοι £7,038, τυρὸς £,203, ἀμίαντος £6,264, βρόμη £5,894, ἄλευρα £4,967, ὥρα £4,304, πήλινα ἀγγεῖα £4,193, σήσαμον £3,928 κρόμμυα £3,659, ἴξος £2,944 γλυκάνισον £3,316, γύψος £2,812, ῥοῦς (ῥόδδ.) £2,038, σταφυλαὶ £2,028.

Πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐξαγομένων χαρουπίων μεταφέρονται εἰς τὸ Ἡνωμ. Βασίλειον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον κατανέμεται εἰς Αἴγυπτον, Γαλλίαν καὶ ἐσχάτως εἰς αὐξανούσας ποσότητας εἰς Γερμανίαν. Ἡ Αἴγυπτος εἶνε ἡ μεγίστη ἀγορὰ διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς Κύπρου, ὅπου ἡ ζήτησις τῶν προϊόντων αὐτῆς αὐξάνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Θὰ δέχεται πράγματι ὅλα τὰ δημητριακὰ τὰ λαχανικὰ, τὸ ζῷα τὰς ὀπώρας, κ.λ.π. ὅσα ἡ Κύπρος θὰ δύναται νὰ πέμπῃ, καὶ αἱ τιμαὶ παραμένουσι καλαί.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἕνεκα τῆς παραιτήσεως, ἐν ἀρχῇ τῆς συνόδου πάντων τῶν χριστιανικῶν μελῶν τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου ἡ Κυβερνήσις περιώρισε τὰ μέτρα ἅτινα ἦσαν τεθειμένα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου εἰς ἐκεῖνα μόνον ὅσα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τακτικὰ καὶ μὴ συζητήσιμα καὶ ὅσα ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὰς οἰκονομικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔτους.

Ὁ συνήθης Νόμος Γεν. Πιστώσεως (*Appropriation Law*) ἐψηφίσθη, παρέχων τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ἰδιαίτερος νόμος ἐψηφίσθη παρέχων τὴν δαπάνην £24, 600 ἀπὸ τῶν περισσευμάτων διά τινα ἔργα καὶ ὑπηρεσίας κοινῆς ὠφελείας.

Ἐπὶ τούτοις ἐψηφίσθησαν οἱ ἀκόλουθοι Νόμοι:

«Ὁ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἰδιοκτησιῶν (Παράτασις) Νόμος

Ὁ περὶ ξένων δικαστικῶν μηνύσεων Νόμος

Τροποποίησις τοῦ περὶ διερμηνείας Νόμου.

Ὁ Νόμος περὶ ἐπισήμων κηδεμόνων

Ἡ σύνοδος ἐγένετο βραχυτάτη, λήξασα τῇ 14 Μαΐου.

ΠΑΙΔΕΙΑ

Δαπάνη διὰ τὸ λῆγον ἔτος τῇ 31η Μαρτίου 1913 (ν. ἡ) £8,724.

Κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος ἐλειτούργησαν 605 σχολεῖα μετὰ 721 διδασκάλων καὶ 32,887 μαθητῶν. Ἐγένετο αὔξησις κατὰ 10 σχολεῖα, 4 διδασκάλους καὶ 1,107 μαθητὰς ὡς πρὸς τὸ ἔτος 1911—12. Ἡ μέση ἡμερησία φοίτησις, πλὴν τῆς περιόδου τοῦ θερισμοῦ, ὑπολογίζεται εἰς 27, 770.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα διετηρήθησαν διὰ δαπάνης £17,941 ἀπὸ σχολικῶν τελῶν ἐπιτοπίως, συνδρομῶν ἐκκλησιαστικῶν ταμείων καὶ ἰδιωτικῶν (αὔξησις £376 ὑπὲρ τὸ προηγούμενον ἔτος) καὶ £6,200 πληρωθεισῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐν ὅλῳ δαπάνην £24,141. Τὸ ἐπίδομα τοῦ Σουλτάνου, ὅπερ λέγεται ὅτι εἶνε £210 εἰς τὰ Μουσουλμανικὰ Σχολεῖα καὶ τὸ ἐπίδομα τοῦ Ἑβκὰφ εἰς ἓξ σχολεῖα (περὶ τὰς £200) δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους.

Ἡ μέση δαπάνη κατὰ μαθητὴν εἶνε περίπου ἡ αὐτὴ καὶ κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος δηλ. 15 σελ. ἐξ ὧν 26 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ χορηγεῖ ἡ Κυβέρνησις.

Ἑλληνικὰ χριστιανικὰ Σχολεῖα.

Τὰ Σχολεῖα ταῦτα ηὐξήθησαν κατὰ ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐνεγράφησαν περὶ τοὺς 1000 μαθηταὶ ἐπὶ πλέον ἢ τὸ προηγούμενον ἔτος. Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν Ἑλληνικῶν χριστιανικῶν Σχολείων εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου καθοριζομένων ἦτο 331 διὰ τὰ ἄρρενα ἢ μεικτὰ, καὶ 68 διὰ τὰ θήλεα, μετὰ 335 διδασκάλων καὶ 154 διδασκαλισσῶν καὶ ἐνεγράφησαν 18,330 ἄρρενα καὶ 8,166 θήλεα. Τὰ σχολεῖα διετηρήθησαν διὰ δαπάνης £19,228 ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε £4,770 ἡ μέση ἡμερησία φοίτησις ἦτο 23,179 ἐπὶ ἐγγεγραμμένων μαθητῶν 26,727 ἤτοι περὶ τὰ 87 τοῖς ἑκατόν.

Μουσουλμανικά.

Ὑπῆρξεν αὔξησις κατὰ δύο σχολεῖα, πράγματι οὐχὶ καὶ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ μαθητῶν. Πολλὰ τῶν Μουσουλμανικῶν Σχολείων εἰς τὰ χωρία ἔχουσιν ὀλιγωτέρους τῶν 10 φοιτῶντας μαθητάς.

Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν Μουσουλμανικῶν ὑπὸ τὸν Νόμον Σχολείων εἰς πόλεις καὶ εἰς χωρία ἦτο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, 156 ἀρρένων ἢ μεικτὰ καὶ 10 θηλέων μετὰ 181 διδασκάλων καὶ 10 διδασκολισσῶν καὶ ἐγγεγραμμένοι ἐν ὅλῳ 5.314. Ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα ἀνῆλθεν εἰς £4,433, ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε £1,340. Ἡ μέση ἡμερησία φοίτησις ἦτο 4,000 ἐπὶ 5.929 ἐγγεγραμμένων, δηλ. περὶ τοὺς 75 τοῖς ἑκατό.

Ἄλλα χριστιανικὰ Σχολεῖα.

Οἱ Μαρωνῖται ἔχουσι τέσσαρα σχολεῖα ὑπὸ ἓξ διδασκάλους μετὰ 132 μαθητῶν καὶ λαμβάνουσι χορηγίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τὰς £40 τῆς ὅλης δαπάνης οὔσης £108. Οἱ Ἀρμένιοι ἔχουσι πέντε σχολεῖα ὑπὸ ἓξ διδασκάλους μετὰ 99 μαθητῶν. Ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὰ πέντε ταῦτα σχολεῖα εἶνε £282 ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις χορηγεῖ £50. Τὰ σχολεῖα ταῦτα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν Περὶ Παιδείας Νόμον καὶ ἐξαιροῦνται, ἑπομένως, οὐχὶ ἀπὸ σχολ. φορολογίας ἀλλ' ἀπὸ συνδρομῶν, ἐκκλησιαστ. ταμείων, καὶ κυβερνητ. χορηγίας.

Ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἀμοιβὴ τῶν δημοδιδασκάλων συμπεριλαμβάνουσα τὸν μισθὸν καὶ τὴν κυβερνητικὴν χορηγίαν, διὰ τὸ ἔτος 1912—13 ἦτο ἡ ἑπομένη:

Ἕλληνες δημοδιδάσκαλοι:

Διδάσκαλοι τῶν πόλεων £ 46. 16. 0.
» » χωρίων » 34. 2. 0

Μουσουλμάνοι δημοδιδάσκαλοι.

Διδάσκαλοι τῶν πόλεων £ 27. 0. 0.
» » χωρίων » 22. 10. 0

Ἐντεῦθεν δείκνυται ἐλαφρὰ ἐλάττωσις εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν Μουσουλμάνων διδασκάλων εἰς τὰς πόλεις καὶ αὔξησις £ 3. κατὰ μέσον ὅρον εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Μουσουλμάνοι δημοδιδάσκαλοι οἵτινες εἶνε καὶ ἰμάμαι εἰς τὰ Τεμένη, δύνανται νὰ προσθέτωσι κἄτι εἰς τὸ εἰσόδημά των ἀπὸ τυχηρῶν, ἐνῷ ὁ πόρος οὗτος δὲν ὑπάρχει διὰ τοὺς Ἕλληνας. (Ἐπεται συγκριτικὸς πίναξ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν Σχολείων ἀπὸ τοῦ 1881).

ΜΕΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ἡ παρεχομένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Μέσης Παιδείας ἐκπαίδευσις ὑλῆρξε μέχρι τοῦδε σχεδὸν ἐντελῶς κλασικοῦ χαρακτῆρος. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος σχολ. ἔτους, ὅμως, τὸ ἡλιγιμνάσιον τῆς Λάρνακος, ὅπερ ὑπῆρχεν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, μετετράπη εἰς Ἐμπορικὴν σχολήν. Ἡ Λευκωσία ἠκολούθησε κατόπιν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τούτου προσέθηκεν εἰς τὸ Γυμνάσιον κλάδον Ἐμπορικὸν, ὅστις ἐγκατεστάθη ὡς ἰδιαίτερον οἴκημα ἔξω τῆς πόλεως. Αἱ πρακτικαὶ αὗται μεταρρυθμίσεις εἶνε ἀπόδειξις τῆς ἐπιθυμίας τῶν σχολ. ἐπιτροπειῶν ὅπως παραδεχθῶσι τὰς σημερινὰς μεθόδους ἐν τῷ συστήματι τῆς μέσης παιδείας.

ΝΕΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὁ Ἀρμοστὴς Σὶρ Χαλῦνς Σμιθ.—Ὁ νέος Ἐπόπτης τῆς Παιδείας κ. Νιοῦχαμ.—Τὸ ἀργύρεον τοῦ Ἰσκαριώτου.

Περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου τοῦ 1911 μεταβὰς εἰς Ἀγγλίαν ὁ Ἰωσίας Σπένσερ ἵνα ὑποστῇ ἐγχείρησιν ἕνεκα λιθιάσεως ἀπεβίωσε καὶ διεδέξατο αὐτὸν Σκῶτός τις ἐκ Τρανσβαὰλ προερχόμενος καὶ μὴ φέρων τότε δεύτερον πανταλόνιον· εἶχεν ὅμως τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ εἶνε ὁ τε Ἀρμοστὴς Σὶρ Οὸ. Χαλῦνς Σμὶθ καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς Σὶρ Ἄρθουρ Γιὰγκ Σκῶτοι καὶ δὲν ἐδυσκολεύθη ὁ νέηλυς νὰ εὕρῃ προσοδοφόρον θέσιν διορισθεὶς ἐφημέριος τῆς Ἀγγλικῆς παροικίας καὶ εἶτα Ἐπόπτης τῆς Παιδείας.

Ὁ Σὶρ Χαλῦνς Σμὶθ ἀνέλαβε μετὰ ζήλου τὴν πραγματοποίησιν τῶν προειρημένου σχεδίου τοῦ Ἰωσίου Σπένσερ χρησιμοποιῶν τὰς ὑπηρεσίας νέου Σκώτου, τοῦ κ. Νιοῦχαμ, καὶ ἐξέδωκε περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου τοῦ 1901 προκήρυξιν, δι' ἧς ἠγγέλλεν εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐχορήγει 10% ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας εἰς τοὺς ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων ὅσοι θὰ ἐδίδασκον τὴν ἀγγλικὴν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοὺς σχολεῖα, προσεκαλοῦντο δὲ οἱ δημοδιδάσκαλοι νὰ προσέλθωσι κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰς τὴν ἐν Λευκωσίᾳ ἱδρυθεῖσαν Ἀγγλικὴν Σχολὴν ἵνα διδαχθῶσι δωρεὰν τὴν ἀγγλικήν.

Κατὰ περίεργον συγκυρίαν, ἵνα ἡ ἐπανάληψις τῆς ἀποπείρας εἶνε ὁμοία ἐντελῶς πρὸς τὰς προηγηθείσας, ἐκ Κηρυνείας πάλιν προῆλθε παλαιός τις δημοδιδάσκαλος ὅστις προσεφέρθη νὰ παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν γέαν ἐκστρατείαν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῆς Κύπρίας Ἑλληνικῆς νεότητος, καὶ οὗτος εἶνε ὁ κ. Κ. Κ. Παυλίδης.

Εὐτυχῶς καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἐξηγέρθη καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν δημοδιδασκάλων ἀπηξίωσαν νὰ γένωνται ὄργανα ἀντεθνικὰ ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ Κύπρῳ καὶ ἄραιοί τινες μόνον ἀσυνείδητοι καὶ ἀνδραποδώδεις ἐδέχθησαν τὸ **ἀργύρεον τοῦ Ἰσκαριώτου,** καθ' ὧν ὅμως καὶ ὁ ἐγχώριος τύπος καὶ ἡ κοινωνία ἐξέφρασαν τὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν.

Ὁ Σὶρ Χαλῦνς Σμὶθ μετὰ πουριτανικοῦ φανατισμοῦ, καθόσον ἐπέτρεπον αὐτῷ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐκ πολιτικῆς φρονήσεως ἐπιφυλάξεις, ἐπεδόθη εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ εὑρὼν ἀνθίστασιν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐτράφη ἐπὶ τοὺς Μωαμεθανοὺς, κατορθώσας νὰ ἐπιβάλῃ ἄγγλον διευθυντὴν εἰς τὸ Ἰατὴ πολλὰ καὶ μεγάλα ὑπισχνούμενος εἰς τοὺς Τουρκόπαιδας.

Ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων ἀπόπειρα ἀπετύγχανεν ἐπετράπη εἰς τὸν Ἐπόπτην τῆς Παιδείας νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς δεχόμενος ἐπὶ διδάκτρῳ μαθητὰς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς, ἐπροικοδότησε δὲ ἐκ τοῦ Κυπρ. Ταμείου τὴν Σχολὴν ταύτην καὶ διὰ £200 αἵτινες σήμερον ἀνῆλθον εἰς £450.

Τοῦτο ἀντίκειται εἰς τοὺς ἀποικιακοὺς κανονισμοὺς, καθ' οὓς δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ μετέρχωνται καὶ ἄλλα ἐπαγγέλματα, δημόσιός δὲ ὑπάλληλος μόνον δυνάμει ἀδείας δύναται νὰ διδαξῇ εἴς τι σχολεῖον, καὶ τὴν ἄδειαν ταύτην ἔλαβεν ὁ κ. Νιοῦχαμ διαρκῆ.

Ὁ Σὶρ Χαλῦνς Σμὶθ δὲν ἠρκέσθη εἰς τοῦτο. Διεξήγαγε μετὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐμπιστευτικὴν ἀλληλογραφίαν συνιστῶν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐπέμβῃ ἐνεργότερον εἰς τὰ τῆς Παιδείας τῆς Νήσου ἐξελέγχουσα τὰ προγράμματα καὶ τὰ διδασκόμενα βιβλία καὶ πρὸς τοῦτο εἰσήγαγε νομοσχέδιον ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ, ὅπερ κατεψηφίσθη χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Μωαμεθανοῦ βουλευτοῦ τότε καὶ σήμερον Μουφτῆ χ: Χαβοὺζ Ζιαὴ Ἐφ. ὁμοψηφίσαντος αὐτοῦ μόνου μετὰ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, διότι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περιελαμβάνοντο καὶ τὰ μωαμεθανικὰ σχολεῖα.

Μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἀποτυχίαν ἡ προσοχὴ καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἀρμοστοῦ ἐστράφη σύντονος εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Σχολὴν, καὶ πρὸς ἄγραν Ἑλλήνων καὶ μωαμεθανῶν μαθητῶν διετέθησαν τῆς κυβερνητικῆς ἐπιρροῆς ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, ὡς εἰκὸς, πρῶτοι προσῆλθον εἰς αὐτὴν λεβαντῖνοι, Ἀρμένιοι, Μαρωνῖται καὶ Τοῦρκοι, καὶ ἐπειδὴ ἐτύγχανον οὗτοι τῆς προτιμήσεως εἰς κατωτέρας κυβερνητικὰς θέσεις βαθμηδὸν προσῆλθον εἰς αὐτὴν καὶ οἱ ἀπορριπτόμενοι ὡς ἀμελεῖς, διεφθαρμένοι καὶ ἀνεπίδεκτοι μαθήσεως ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, ὡς καὶ τινες ἄλλοι ὧν οἱ γονεῖς κατ' ὄνομα μόνον Ἕλληνες εἶνε ἐλεεινοὶ κοσμοπολῖται εἰς τὸ ὑλικὸν συμφέρον ἀπεμπιλοῦντες πᾶν ὅσιον καὶ ἱερὸν, ὑπάρχουσι δὲ καὶ τινες κοῦφοι καὶ μωροὶ καὶ ἀνδραποδώδεις οἵτινες θεωροῦσι τιμὴν δι' αὐτοὺς νὰ ἀποστέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς ξένην σχολὴν περιφρονοῦντες τὴν ἐθνικὴν παιδείαν.

Εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς αὐτῆς συντελοῦσι καὶ τινες ἐπιστήμονες αὐτοὶ—ἐκ τῶν νέων μάλιστα, οἰκτρὸν εἰπεῖν!—θηρεύοντες τὴν εὔνοιαν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀπόκτησιν κυβερνητικῆς θέσεως, εἴτε πρὸς παραχώρησιν εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ ὅσοι ἤθελον προσέξει εἰς τινας διορισμοὺς καὶ τινας δικαστικὰς ὑποθέσεις ἀποκλειστικῶς καὶ προνομιακῶς ὡς εἰπεῖν ἀνατιθεμένας εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐξετάσωσιν ἐγγυτέρας καὶ ἀπωτέρας σχέσεις μετὰ τῆς Σχολῆς Νιοῦχαμ θὰ διαγνώσωσι τὴν ἐλεεινὴν ἀλληλεγγύην, καὶ τοῦτο κατὰ τῆς ἐθνικῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων.—

Εἶναι φανερὸς καὶ τυφλοῖς ὅλος ὁ σκοπὸς τῆς Σχολῆς ταύτης, ἥτις ἀποτελεῖ συνέχειαν τῶν ἀποπειρῶν τοῦ Ἰωσία Σπένσερ ἱεραποστόλου τῆς Βιβλικῆς καὶ Εὐαγγελικῆς Ἑταιρείας ὡς ἐδείξαμεν δι' ἐπισήμου ἀλληλογραφίας εἰς προηγούμενα ἄρθρα.

Ἐντούτοις θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῆς γινομένης ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἐργασίας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, ἵνα διαφωτίσωμεν οὐχὶ τοὺς πεπωρωμένους τὴν σύνείδησιν καὶ ἐθελοτυφλοῦντας, ἀλλὰ τοὺς ἐξ ἀγνοίας καὶ δι' ἀπάτης παραπλανομένους ἀγαθῇ τῇ πίστει.

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΥΒΡΕΙΣ ΓΑΛΛΟΥ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΟΥ

Ἐοχάτως ἐξεδόθη ἐν Γαλλίᾳ πολυσέλιδον βιβλίον ὑπό τινος ἐξ Ἀλγερίας Γάλλου τυχοδιώκτου τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν γενομένου κ. *René Delaporte*, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν

« Ἡ Νῆσος Κύπρος »
(*L' ile de Chypre*)

ἐν ᾧ θέλει νὰ πραγματευθῇ τὰ κατὰ τὴν νῆσον ἡμῶν κατὰ τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ τὰ ἴδια αἰσθήματα καὶ συμφέροντα, καὶ οὐχὶ ὡς εἰλικρινὴς καὶ ἀμερόληπτος παρατηρητὴς καὶ συγγραφεὺς· ὅπερ δὲ χεῖρον, διατείνεται ὅτι εἶνε φιλέλλην ἐνῷ πράγματι τὸν μισελληνισμόν του ἀδυνατεῖ νὰ κατασταλῇ καὶ ἐκρήγνυται οὗτος σφοδρὸς πολλοχοῦ τοῦ μεροληπτικοῦ καὶ κενολόγου βιβλίου του.

Τὴν ἐπιπολαιότητα τοῦ συγγραφέως γινώσκουσιν οἱ γνωρίσαντες αὐτὸν προσωπικῶς, τὴν ἀσυνειδησίαν του δὲ οἱ παρακολουθήσαντες τὴν διδασκαλίαν του εἰς τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀγνοήσαντας αὐτὸν παντάπασιν ἀρκοῦσι οὐντομοι περικοπαὶ ἐκ τοῦ βιβλίου του:

«Τὸ αἴσθημα τῆς «Ξενοφοβίας»—ἴσον μισοξενίας ἢ ξενηλασίας—εὑρίσκεται μᾶλλον παρὰ τῷ Ὀρθοδόξῳ ἢ παρὰ τῷ Μουσουλμάνῳ, γράφει.

«Ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Κυπρίου ἀναπτύσσεται αἰφνιδίως ὅλως νέον, τὸ τοῦ πατριωτισμοῦ τῆς νήσου του· θέλοντες νὰ εἰσαγάγωσι τὸ αἴσθημα πατριωτισμοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα οἱ πράκτορες τοῦ Ἑλληνισμοῦ προκαλοῦσι παρ' αὐτῷ τὴν γένεσιν τοῦ **ἐθνισμοῦ**· γνωρίζει ὅτι ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ καὶ ἔχει τὸ αἴσθημα τῆς ἰδίας του ὑπάρξεως καὶ ἀνεξαρτησίας, καὶ ἂν οἱ ἡγέται τοῦ λαοῦ ἔχουσί τινα ἐλπίδα. «Ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος», τοῖς προλέγω ὅτι ἡ ἕνωσις αὕτη, εἴποτε ἐπραγματοποιεῖτο, δὲν θὰ εἶνε εἰμὴ συμπολιτεικὴ, διότι ἡ Κύπρος θὰ παραμείνῃ Κυπριακὴ πρὶν γείνῃ Ἑλληνική. Τὸ τοπικιστικὸν τοῦτο αἴσθημα εἶνε τόσον ἀνεπτυγμένον, ὥστε ὁ Ἕλλην ἐξ Ἑλλάδος καὶ αὐτὸς θεωρεῖται ὡς **ξένος** καὶ μετά τινος περιφρονήσεως ὁ Κύπριος θὰ εἴπῃ, «ξένος», ὁμιλῶν περὶ αὐτοῦ.

«Ὁ ξένος οὗτος, ὅστις ἐντοῦτοις εἶνε Ἕλλην, θὰ ἴδῃ νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς αὐτὸν ἡ τιμὴ διὰ τοὺς ξένους, διότι τὸ ἐμπόριον ἔχει πάντοτε δύο τιμὰς, τὴν μίαν διὰ τοὺς συμπατριώτας καὶ τὴν ἄλλην διὰ τοὺς ξένους, ἐπίσης οἱ τελευταῖοι οὗτοι διασύρονται, κλέπτονται καὶ τοὺς ἐκμεταλλεύονται κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπαίσχυντον τρόπον, καὶ ἡ ζωὴ ἐν Κύπρῳ εἶνε ἀδύνατος, ἐκτὸς ἂν ἔχῃ τις τοὺς βασιλικοὺς μισθοὺς τῶν ἄγγλων ὑπαλλήλων... Ζῆν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ σημαίνει ἀπομυζάνεσθαι μέχρι αἵματος.»

Τὰ βραχέα ταῦτα καταδεικνύουσι τὴν ἀμβλεῖαν ἀντίληψιν ἢ τὴν ἐν ἐπιγνώσει ψευδολογίαν καὶ συκοφαντίαν κατὰ τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων. Δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως οὗτος ὅτι ἐν Κύπρῳ πρόσωπα ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἢ ἐξ ἄλλων Ἑλληνικῶν χωρῶν προερχόμενα ἔχουσιν ἐγκατασταθῇ ἐν Κύπρῳ καὶ ἀπολαμβάνουσιν ὅλης τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διὰ τῆς ψήφου τοῦ ὁποίου ἐξελέγησαν εἰς πολιτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἀξιώματα ἄνευ οὐδεμιᾶς τοπιστικῆς διακρίσεως καὶ ἐπιφυλάξεως. Ἐὰν δὲν ἠδυνήθη ἄλλοτε νὰ διάγνωσῃ τὸ ἀκρωφνῶς πανελληνικὸν αἴσθημα τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων, ἠδύνατο νὰ διδαχθῇ περὶ τούτου ὑπὸ τῆς ἀθρόας κατατάξεως Κυπρίων ἐθελοντῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς δράσεως τούτων κατὰ τὸν διττὸν πόλεμον ἐναντίον Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

Περὶ πολλὰ καὶ ποικίλα ἀσχολούμενος μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὸν συγγραφέα ἐπιπολαιότητος καὶ μοχθηρίας ἀποκαλεῖ **αὐτοπτικὸν ὄνειρον τῶν Ἑλλήνων τὴν παλινόρθωσιν τοῦ Βυζαντίου**, ἀμφισβητεῖ δὲ τὴν ἑλληνικότητα τοῦ Κυπριακοῦ ἰδιώματος ἐν τῇ ἀμαθίᾳ του χαρακτηρίζων αὐτὸ ὡς χυδαῖον κρᾶμα ἑλληνικῶν, φραγκικῶν καὶ ἰταλικῶν λέξεων, καὶ μετὰ περιφρονήσεως ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἐπιστημόνων.

«Ὑπολογίζονται, γράφει, 67 ἰατροὶ καὶ 74 δικηγόροι καὶ οὗτοι φλυαροῦσι πολὺ εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τὰς λέσχας καὶ ἔξω»

Μετὰ τῆς αὐτῆς καταφρονήσεως γράφει περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἰδανικοῦ τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νήσου, πλάττει δὲ μύθους ἢ πιστεύει εἰς αὐτοὺς ἵνα ἐξευτελίσῃ τὰ πάντα ἐν Κύπρῳ. Γράφει π. χ. (σελ. 205) ὅτι Κύπριος ἐκ τῶν ἐν τῇ ξένῃ διαγαγόντων χρόνον μακρὸν τῷ ἔλεγέ ποτε: **« Ἡ Κύπρος εἶνε μικρὰ, τά τε πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα....ὅλα εἶνε περιωρισμένα ἥ τε χώρα καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἀληθῶς δὲν δύναμαι νὰ ζήσω πλέον ἐδῶ καὶ διερωτῶ ἐμαυτὸν πῶς ἐγεννήθην ἐδῶ ».** Ὡς εἶνε τοῦτο κοκοήθης μυθοπλαστία, οὕτω καὶ τὸ ἀκόλουθον εἶνε ψεῦδος, τὸ ὁποῖον κατέπιεν ὡς χανδὸς τίς, οἷδε παρὰ τίνος ἀστείου ἐμπαιχθείς.

Διηγεῖται ὅτι «κάποιος Κος Χ. (πρόκειται περὶ τοῦ Πλὶς Ἀναστάση) ὀρθόδοξος ἐκ Λευκωσίας πλουσιώτατος ὡδηγεῖτο εἰς τὴν ἐσχάτην κατοικίαν του κατὰ τὰς συνηθείας τοῦ τόπου καὶ ἕκαστος τῶν φίλων του διεφιλονίκει τὴν τιμὴν νὰ ἀνέχῃ τὸ φέρετρον,—ἀνατολικὴ συνήθεια εἰς ὅλα τὰ θρησκεύματα. Αἱ ρινόφωνοι λειτουργικαὶ ψαλμῳδίαι τῶν **παπάδων** ἐλίκνιζον τὸν ἔσχατον ὕπνον του καὶ μέγα πλῆθος συνώδευεν αὐτόν. Αὔφνης, ποία ἐγένετο ἡ φρίκη ὅλης τῆς συνοδείας, ὁ νεκρὸς ἐκινήθη, ἠγέρθη καὶ, εὐκινητότερος ἢ ἀγρινὸν πληγωθὲν ἐπὶ τοῦ Τροιόδους, ἐζήτησε νὰ διαφύγῃ τὴν τελευταίαν του κλίνην.

«Τὸ γεγονὸς εἶνε αὐθεντικὸν, ἐπιλέγει, καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι ὁ Κος Χ... ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ φερέτρου του ἔκαψε τὴν διαθήκην του καὶ πέμπει εἰς ἄλλους τοὺς διαβόλους τοὺς δοξοδόξους τόσον σπεύδοντες νὰ θάψωσιν αὐτὸν, καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν καταλιπὼν μετέβη εἰς τὸν προτεσταντισμὸν καὶ ἐκληροδότησε τὴν περιουσίαν του πρὸς ἀνέγερσιν ναοῦ ἐν Λευκωσίᾳ...κλπ.»

Τὰ βαθέα ἐλατήρια τοῦ μίσους καὶ τῆς μοχθηρίας κατὰ τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων τοῦ μιξογενοῦς τούτου γάλλου τυχοδιώκτου εὑρίσκομεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «ὁ Γαλλικὸς Σύνδεσμος ἐν Κύπρῳ» (*L' Alliance française en Chypre*).

«Τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, ἄρχεται γράφων, ὁμιλεῖ τὴν Ἑλληνικὴν Κυπριακὴν, εἶδος χυδαίας πεποικιλμένης ὑπὸ λέξεων Ἰταλικῶν καὶ γαλλικῶν τῆς ὁποίας ἡ προφορὰ εἶνε τραχεῖα καὶ οὐδὲν ἔχει πρὸς τὸν ἐλαφρὸν ψητακισμὸν τῶν διαλέκτων τῆς Ἑλλάδος.....»

«Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως τὸ μανθάνειν ἦτο δι' αὐτοὺς (τοὺς Κυπρίους Ἕλληνας) μέσον πρὸς ἀντιστάθμησιν τῶν ἀγγλικῶν ἰδεῶν, ὧν ἐφοβοῦντο τὴν ἐπιδρομὴν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ γλῶσσα εἶνε φορεὺς τῶν ἰδεῶν....καὶ οἱ Ἕλληνες, θέλοντες νὰ διαφυλάξωσι ζηλοτύπως ὅ,τι καλοῦσιν **« Ἑλληνικὴν ψυχὴν »** ζητοῦσι νὰ ἀποφύγωσι τὸ νὰ δεσποσθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τῆς Κυβερνήσεως τῆς κατοχῆς.

«Ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Ἱππώ, ἠννόησε ὅτι τὸ μέρος του ἦτο νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν κίνησιν ταύτην καὶ νὰ βοηθήσῃ τὴν διάδοσιν τῆς γλώσσης ἡμῶν....

«Ὁ κ. Ἱππὼ ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἐγνώριζεν εἰλικρινεῖς φίλους τῆς Γαλλίας. Ἐνεθάρρυνε τὰ σχέδιά των καὶ ἵνα πραγματοποιήσῃ ταῦτα ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἐκησίαν χορηγίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας, διὰ τῆς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ Παγκύπριον πρόγραμμα λεπτομερέστερον μετ' αὐξήσεως τῶν ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα καὶ καθηγητὴν **« γαλλικῆς ἐθνότητος ».** Οὕτω προσεκλήθη ἐν Κύπρῳ ἵνα ἐκτελέσω τὸ πρόγραμμα τοῦτο.....

«Ἡ πρόοδος ἦτο πραγματική. Ὁ Πρόξενός μας ἐνεθάρρυνε ὅλην τὴν κίνησιν ταύτην διὰ τῶν ἐπισκέψεών του, τῶν ἐπιθεωρήσεών του, τῶν ἠθικῶν ἐνθαρρύνσεών του. Ἡ διδασκαλία τῆς γλώσσης μας **ἐπεβάλλετο πανταχοῦ.**

«Τὸ πεδίον ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγίνετο ἡ διάδοσις τῆς γλώσσης μας ἦτο ἀχανὲς, ἀλλ' ἠσκεῖτο μόνον ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν σχολείων. Οἱ ἐνήλικες ἐπεθύμουν ὡσαύτως μαθήματα γαλλικῆς, οἱ μὲν ἵνα μάθωσι τὰ στοιχεῖα αὐτῆς, οἱ δὲ ἵνα συμπληρώσωσι τὰς ἐν τῷ σχολείῳ ἀρξαμένας σπουδάς. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀκαμάτου Προξένου ἡμῶν ὁ «Γαλλικὸς Σύνδεσμος» ἐνεφυτεύθη ἐν Κύπρῳ.

«Οἱ ἀληθεῖς Ἕλληνες εἶπον ἀληθεῖς—ἐν τῷ θαυμασμῷ αὐτῶν καὶ τῇ εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἐπιθυμοῦσι νὰ ἴδωσι διενεργούμενον ἐν μόνιμον γαλλικὸν ἔργον ἐν Κύπρῳ, καὶ εἰς Ἕλλην ἐκ Λεμεσοῦ, ὁ κ. Σπ. Ἀραοῦζος, βουλευτὴς τῆς νήσου, ἐδωρήσατο πρὸς τὴν Γαλλικὴν Δημοκρατίαν γήπεδον ἵνα ἀνεγείρῃ αὕτη ἀνωτέραν γαλλικὴν Σχολὴν, λαϊκὴν...καὶ τοῦτο θὰ ἦτο τὸ ὡραιότατον ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας μας, ἂν ἡ Γαλλία ἐδέχετο καὶ ἤνοιγε γαλλικὴν σχολὴν ἐν Κύπρῳ.....

«Πᾶσαι ὅμως αἱ ἐπιτυχίαι αὗται ἐξηρέθισαν ἱκανοὺς Ἕλληνας, ἐχθροὺς τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου».

Οἱ καθολικοὶ ἐθεώρουν ἡμᾶς ὡς ὀημαιοφόρους τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου. Αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωσὴφ ἐνήργησαν ἄλλ' οὐδὲν ἠδυνήθησαν· πᾶσαι αἱ παλαιαὶ μαθήτριαι ἦσαν αἱ καλλίτεραι ἀκροάτριαι.

Ἀλλ' ὁ μᾶλλον ἀδυσώπητος ἐχθρὸς ἡμῶν ἐγένετο Ἕλλην τις μισόξενος, φανατικὸς, πάλαι δεσμώτης τῶν φυλακῶν τῆς Ἀλβίονος—καὶ τοῦτο πολλάκις—πρόεδρος λέσχης καὶ διευθυντὴς ἐφημερίδος, ὅστις ἔσυρε μεθ' ἑαυτοῦ μειονότητα

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὸ Τμῆμα τῆς Παιδείας ἀπέλυσεν Ἐγκύκλιον πρὸς τὰς κοινότητας ἀνὰ τὴν Νῆσον προσκαλοῦν αὐτὰς νὰ παραχωρήσωσι γῆν ἱκανὴν καὶ ὕδωρ καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου παρ' ἑκάστῃ διδασκάλου, πρὸς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν διδασκαλίαν, αὐτὴ δὲ προσφέρει τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα καὶ ἀναγκαιοῦντα λιπάσματα καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Γεωργ. Τμήματος πρὸς σύστασιν Σχολ. Κήπων.

Ἡ ζητουμένη γῆ πρέπει νὰ ἔχῃ ἔκτασιν ἑνὸς στρέμματος τοὐλάχιστον καὶ νὰ κῆται ἐν τῷ χωρίῳ ἢ μικρὸν ἔξωθι τούτου, τοιαῦται δὲ γαῖαι τιμῶνται £20—40 κατὰ στρέμμα. Ἐὰν ἀγορασθῇ ὕδωρ πρὸς ποτισμὸν, δὲν θὰ στοιχίσῃ ὀλιγώτερον τῶν £4—5 κατ' ἔτος, καὶ ἂν ἀνορυχθῇ φρέαρ καὶ χρησιμοποιηθῇ ἀνεμόμυλος, αἱ δαπάναι θὰ ὑπερβῶσι τὰς £35 καὶ ἡ πρόσθετος διδασκαλία τοῦ διδασκάλου θὰ ἀξίζῃ ἐτησίως τοὐλάχιστον £5.

Ἀπαιτεῖ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις παρ' ἑκάστης Κοινότητος δαπάνην ἐφάπαξ £65 τοὐλάχιστον καὶ £5 ἐτησίως, ἐνῷ αὐτὴ θὰ προσφέρῃ γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν £3 καὶ λίπασμα ἀξίας £0-10-0 καὶ τὰς ἀραιὰς καὶ διαλειπούσας ὑπηρεσίας τοῦ Γεωργ. Τμήματος ἤτοι οὔτε τὸ εἰκοστὸν τῶν δαπανῶν τῆς κοινότητος· καὶ ἂν αἱ κοινότητες δὲν δυνηθῶσι νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ἀνίσους ταύτας ἀπαιτήσεις τῆς Κυβερνήσεως, θὰ γράφῃ ὕστερον ὁ Ἁρμοστὴς ἐν τῇ ἐκθέσει του καὶ οἱ ἀργόμισθοι καλαμαράδες τῶν Κυβερνητικῶν κηφηνείων, ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀρνεῖται νὰ βοηθήσῃ ἑαυτὸν καὶ νὰ συνδράμῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας του θερμὰς (*sic*) προσπαθείας αὐτῆς.

Δὲν ἔσχε τοὐλάχιστον τὴν γενναιοφροσύνην νὰ ὑποσχεθῇ εὔλογον ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς διδασκάλους, ὅσοι θὰ ἀνελάμβανον τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν σχολικοῦ ἀγροκηπίου, ἵνα οἱ διδάσκαλοι ἔχωσι σύμφερον νὰ προτρέψωσι καὶ πείσωσι τὰς κοινότητας ὅπως παραχωρήσωσι τὰ ζητούμενα παρ' αὐτῶν διὰ τὴν σύστασιν σχολ. κήπου.

Ἐντούτοις ἡ Κυβέρνησις εἶνε πρόθυμος νὰ δίδῃ τὰ ἀργύρια τοῦ Ἱπσκαρτώτου εἰς ὅσους τῶν διδασκάλων διδάσκουσιν ἀγγλικὰ καταπροδίδοντες τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τὴν χορηγίαν εἰς τὴν Σχολὴν Νιοῦχαμ, ηὔξησεν ἐντὸς ἑνὸς μόνον ἔτους ἀπὸ £300 εἰς £450 ἐνῷ διὰ τὴν λαϊκὴν παιδείαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δὲν προσέθηκεν οὐδ' ὀβολὸν εἰς τὴν πορευομένην γλίσχρα ἐνεπιχορήγησιν.

Ταῦτα ἀποτελοῦσι χεῖρον τι ἢ εἰρωνείαν καὶ χλεύην πρὸς τὸν ἀναξιοπαθοῦντα τόπον, εἶνε καταφρόνησις, ἐμπαιγμὸς καὶ ἐσκεμμένη κατ' αὐτοῦ σκευωρία καὶ ἐπιβουλή.

ΑΗΔΗΣ ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ

Ὁ κόσμος ὅλος τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐθελοντῶν ἐν Λευκωσίᾳ εὗρεν ἀληθῶς ἀποθεωτικήν, ὡς ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὁ ἐντ. Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. *Bryois*, ὅστις Παρισῖνος γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ του πολλὰς θὰ εἶδε διαδηλώσεις μυριάδων ἀνθρώπων καὶ κάτι τι ἐξαιρετικὸν, κάτι ἐνθουσιαστικὸν βεβαίως διέκρινεν ἐν τῇ ἀποθεωτικῇ δεξιώσει τῆς Λευκωσίας πρὸς τοὺς τετιμημένους τῆς πατρίδος ἀγωνιστάς.

Ἐγένετο μετὰ τάχους καὶ αὐτοσχεδίως ὅ,τι ὑπηγόρευεν ἡ τιμὴ τῆς Λευκωσίας καὶ ἐπέβαλεν ἡ ὀφειλομένη τιμὴ πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγωνιστάς, οὐδ' ὑπῆρχε καιρὸς οἱασδήποτε χρονοτριβῆς. Τὴν τελευταίαν ὥραν οἱ ἡγούμενοι τῶν ἐθελοντῶν ἔσχον τὴν εὐτυχῆ ἐμπνευσιν νὰ ὁδηγήσωσιν ἐν σώματι τοὺς ἐθελοντὰς τῆς ἐπαρχίας εἰς Λευκωσίαν καὶ ἠρώτησαν τηλεγραφικῶς ἂν ἀνελάμβανεν ἡ πόλις μας τὰς παρεπομένας ὑποχρεώσεις. Ἡ ἀπάντησις ἔδει νὰ δοθῇ ταχέως καὶ ὁριστική. Τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα ἐστάλη πέντε λεπτὰ πρὸ τοῦ κλεισίματος τῆς γραμμῆς Λάρνακος καὶ ἔδει ἀμέσως νὰ παρασκευασθῶσι πάντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τιμητικωτέραν ὡς οἷόν τε δεξίωσιν καὶ πρὸς πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ἄνεσιν τῶν ἐθελοντῶν καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς ἐπισήμων ξένων. Οἱαδήποτε χρονοτριβὴ πρὸς εὕρεσιν χρημάτων ἀλλοθεν καὶ πρὸς συνεννόησιν ἐπιτροπῶν θὰ ἐξέθετε τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα τῆς Λευκωσίας εἰς τὸν δίκαιον περίγελων ξένων καὶ οἰκείων.

Μία μεγάλη παρετηρήθη ἐλλειψις ἐν τῇ δεξιώσει, ὅτι ἔλειπον ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ συμποσίου ἐκεῖνοι οἵτινες ὤφειλον νὰ προσέλθωσιν ἀφθόρμητοι πρὸς τοῦτο.

Παραφωνίαν ἀηδῆ ἀποτελεῖ κάποτος «Πολίτης» ἐν τινι Λευκωσιατικῇ ἐφημερίδι ἀξιῶν ὅτι τὰς δαπάνας ἔδει νὰ καταβάλῃ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, ὡσεὶ ἡ Ἑλληνικωτάτη Λευκωσία δὲν εἶχε δικαίωμα καὶ καθῆκον αὐτὴ νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων πρὸς δεξίωσιν τῶν τετιμημένων ἀγωνιστῶν της.

Ἐράνους εἰσέφερον πάντες οἱ πολῖται καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σωματεῖα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του ἕκαστος καὶ διὰτῆς δαπάνης τῆς δεξιώσεως ἐκ τῶν ἐράνων πάντες οἱ πολῖται μετέχουσι τῆς τιμῆς τῆς ἀποθεωτικῆς δεξιώσεως, οὐδὲ θὰ ἤρμοζεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν νὰ δαπανήσῃ ἐν μόνον πρόσωπον ἢ ἐν Ἐκκλησιαστικὸν σωματεῖον, οἰκειοποιούμενον αὐτὸ μόνον τὴν τιμὴν τῆς ἀποθεωτικῆς ὑποδοχῆς τῶν ἐθελοντῶν.

Ἐνταῦθα δυνάμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν πρότασιν τοῦ Περικλέους διὰ τὰς δαπάνας τῶν ἀθανάτων μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰς δαπάνας τῆς ἀποθεωτικῆς ὑποδοχῆς τῶν ἐθελοντῶν πᾶς πολίτης φιλότιμος θὰ ἀνελάμβανε, πιστεύομεν, καὶ πεποιθαμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης δὲν θὰ ἐπέτρεπε τοῦτο δικαιουμένη αὐτὴ νὰ ἔχῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

Οἱ ἀναλαβόντες ὑπὸ τὰς ἐπισπευδούσας καὶ κατεπειγούσας ἀνάγκας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὑποδοχῆς εἶνε πρόθυμοι νὰ δείξωσι λεπτομερῆ κατάλογον τῶν γενομένων δαπανῶν καὶ δώσωσιν εὐθύνας δι' ὅ,τι παρέλιπον νὰ πράξωσιν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς πόλεως καὶ τῆς τιμῆς τῶν ἀγωνιστῶν.

Ἐὰν ὁ «Πολίτης» εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἀποκαλύψῃ ἑαυτὸν, πολὺ φοβούμεθα ὅτι θὰ προὐκάλει τὸν γέλωτα τοῦ Κοινοῦ διὰ τὰς ταρταρινικὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς ὑπερφιάλους ἀξιώσεις του·

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΟΔΙΚΟΥ

Κ. ΣΤ. Ε. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

ΜΕΤΑΞΥ

1) Μαριοῦς Κυριάκου Χήνα,
2) Ἀδριανῆς » »
ἐκ Τρικώμου, ἐναγουσῶν

καὶ

1) Νικόλα Χήνα ἐκ Τρικώμου
2) Ἀριστοτέλους Χήνα, ἐκ »

καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς ὡς κληρονόμων τῆς ἀποθανούσης χ: Φουντζοῦς Νικολῆ ἐκ Τρικώμου ἐναγομένων.

Τῷ Νικόλᾳ Χήνᾳ,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάττεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιόν μου, ἐν Τρικώμῳ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1913 καὶ ὥρᾳ 9ῃ πρὸ μεσημβρίας, κατὰ τὴν ἀκρόασιν ἀγωγῆς, κινηθείσης καθ' ὑμῶν, ὑπὸ τῶν ἄνω σημειουμένων ἐναγουσῶν.

Αἱ εἰρημέναι ἐνάγουσαι ἀξιοῦσι £8.0.0 ὑπόλοιπον γραμματίου ἐκ £30.0.0 ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς ἀποθανούσης χ: Φουντζοῦς Νικολῆ ἐκ Τρικώμου τῆς ὁποίας εἶσθε οἱ κληρονόμοι, εἰς τὴν διαταγὴν τῶν ἐναγουσῶν τῇ 28)10 Νοεμβρίου 1904 καὶ ἐξοφλητέου δὲ εἰς α' ζήτησιν, τόκον 12 0)0 ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς καὶ τὰ ἔξοδα.

Ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε κατὰ τὸν προειρημένον χρόνον, δύναται νὰ νὰ δοθῇ ἀπόφασις καθ' ὑμῶν, ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

29—9—1913.

Στ. Ε. Σταυρινίδης
Κωμοδίκης.

Ὀπισθογράφησις καὶ διὰ γραφικὰ 8 σελ.

Κυριακὸς Π. Ρωσσίδης.
δικηγόρος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Αὔριον περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος θὰ εἴπῃ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΒΛΑΒΗΣ
ΑΠΟ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 28 Σβρίου 1913.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΑ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον εἶνε ἡ ὡρισμένη ἡμέρα διὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐθνικῆς σημαίας εἰς ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.

Ὑπὸ ἐξαιρετικὰς περιστάσεις οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν Ἑλλην. Ἐκπαιδευτηρίων θὰ παραδώσωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν εἰς τὰς ὑπ' αὐτοὺς μαθητικὰς στρατιάς, ὅτε θὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτοὺς ἀφορμὴ νὰ ὑπομνήσωσι τὸν ἀπαράμιλλον ἡρωϊσμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ ἐξάρωσι τὰ περίλαμπρα τρόπαια αὐτοῦ κατὰ δύο προαιωνίων καὶ βαρβάρων ἐχθρῶν, νὰ προτρέψωσι δὲ τοὺς Ἑλληνόπαιδας εἰς μίμησιν τῶν συγχρόνων ἡρώων ἐνσταλάζοντες εἰς τὰς παιδικὰς καὶ νεανικὰς ψυχὰς αὐτῶν τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς μας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Φαίνεται ὅτι ἡ διάδοσις περὶ προαγωγῆς τοῦ Ἀστυνόμου Λευκωσίας κ. Χώλλ εἰς Ἀρχιαστυνόμον πραγματοποιεῖται καὶ ἡ θέσις του ἐν Λευκωσίᾳ κενοῦται. Ἡ προαγωγὴ αὕτη θὰ παρατείνῃ τὴν γνωστὴν κατάστασιν τῆς ἀστυνομίας κατ' οὐδὲν βελτιουμένην, καὶ τὴν ἀποδεχόμεθα ὡς ἐμφαίνουσαν ὅτι ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ἀγαθῆς ἢ κακῆς διακυβερνήσεως τῆς Κύπρου ὡς προσωρινῶς ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀγγλικὴν κατοχήν.

Ἡ τοιαύτη διάθεσις οὐδόλως βεβαίως δυσαρεστεῖ τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου, ὅστις ἀτενίζει πάντοτε μετὰ πόθου σφοδροῦ πρὸς τὸ εὔελπι ἐθνικὸν μέλλον του, ἐντούτοις δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῇ ἀνεκτὴν διοίκησιν μέχρι τῆς ἐθνικῆς του ἀποκαταστάσεως.

Διὰ τὴν κενουμένην θέσιν Ἀστυνόμου ἐν Λευκωσίᾳ ἡ κοινὴ γνώμη ὁμόφωνος—πεποίθαμεν δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἀστυνομ. ὑπηρεσία μετὰ τῆς Κυβερνήσεως—εἶνε ὑπὲρ τοῦ ἰθαγενοῦς ὑπαστυνόμου κ. Σπ. Τελεβάντου. Εἶναι πολὺ γνωσταὶ αἱ πολλαὶ καὶ μακραὶ καὶ σπουδαῖαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τῆς τάξεως ἐν τῇ νήσῳ, οὐδ' ἔχει ἀνάγκην ἡ Κυβέρνησις ὑπομνήσεως τούτων ἄλλοθεν, καὶ ἀναγκαίως αἱ σκέψεις αὐτῆς στρέφονται πρὸς τὸν διακεκριμμένον τοῦτον ἀστυνομ. ἀξιωματικὸν, προκειμένου νὰ πληρώσῃ τὴν κενουμένην ἐν Λευκωσίᾳ θέσιν.

Ἂν δὲν τὸ πράξῃ, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ἀγαθῆς ἢ κακῆς διοικήσεως τῆς χώρας τὴν ὁποίαν προσωρινῶς κυβερνᾷ.

Εἰς ἡμᾶς βεβαίως δὲν ἔλαχε τὸ καθῆκον νὰ μεριμνῶμεν περὶ τοῦ γοήτρου καὶ τῆς τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἣν θεωροῦμεν ξένην ἐν τῇ ἑλληνικοτάτῃ ταύτῃ νήσῳ καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὡς τάχιστα καταλίπῃ αὐτὴν εἰς ἐκείνους εἰς οὓς ἀνήκει διὰ λόγους ἱστορικοὺς καὶ ἐθνολογικοὺς ἀναμφισβητήτους.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΗΡΩΑΣ

Εἶνε ἀξιάγαστος ἡ μετριοφροσύνη τῶν πλείστων Κυπρίων ἡρώων, οἵτινες εὐτυχήσαντες νὰ ἐπιζήσωσι καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς οἰκογεν. ἑστίας αὐτῶν ἀποφεύγουσι πᾶσαν καυχησιολογίαν καὶ ἐπίδειξιν, ὡς ἀληθινοὶ ἥρωες. Συγγενεῖς ὅμως ἢ φίλοι τούτων ὑπὸ δικαίας φ λέγονται ἐπιθυμίας ὅπως καταστήσωσι γνωστὰς τὰς ἡρωϊκὰς τούτων πράξεις πρὸς τὸ Κοινὸν τὸ μὲν πρὸς παραδειγματισμὸν εἰς τὴν Ἑλληνίδα νεότητα, ἵνα συνεχίσῃ τὸ ἔργον αὐτῶν, τὸ δὲ καὶ πρὸς τιμητικὴν ἱκανοποίησιν τῶν γενναίων προμάχων τῆς πατρίδος, δι' ὃ καὶ λαμβάνομεν ἐπιστολὰς ἐκθετούσας τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις πολλῶν Κυπρίων ἐθελοντῶν.

Συμφέρει νὰ γνωσθῶσιν οἱ ἡρωϊσμοὶ καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Κυπρίων πολεμιστῶν πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ φρονηματισμὸν τῆς νέας γενεᾶς ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ οὕτως, ὥστε νὰ μὴ τρωθῇ ἡ φιλοτιμία οὐδενὸς καὶ οὐδενὸς νὰ προσβληθῇ ἡ ἀξιοπρεπὴς μετριοφροσύνη.

Διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνετέθη τὸ καθῆκον ὅπως ἐρευνήσῃ καὶ συντάξῃ ἐκθέσεις λεπτομερεῖς περὶ τῶν δύο πολέμων καὶ ἀποδοθῇ ἑκάστῳ ἡ ὀφειλομένη τιμὴ καὶ ἱκανοποίησις.

Τότε καὶ ἡ Κύπρος θὰ πράξῃ ὅ,τι δέον ἵνα τιμήσῃ προσηκόντως τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων της ἑαυτὴν πρῶτον τιμῶσα οὕτω.

ΚΥΠΡΙΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ

Δύο ἀκόμη ἀτμόπλοια θὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκ Πειραιῶς διὰ Κύπρον μεταφέροντα τοὺς Κυπρίους ἐθελοντὰς ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ὑπηρετοῦντας καὶ ἀπολυομένους κατ' αὐτάς.

ΤΑ ΕΡΙΦΙΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ

Κατ' αὐτὰς χωρίζονται τὰ ἐρίφια ἀπὸ τῶν προβάτων. Οἱ ἀπόβλητοι καὶ ἀπερριμμένοι οἱ ἀδιόρθωτοι καὶ ἀνεπίδεκτοι μαθήσεις οἱ φυγόπονοι καὶ νωθροί, οἱ κηφῆνες καὶ οἱ λυμεῶνες τῶν ἰδίων γονέων καὶ οἱ ἄχρηστοι καὶ ἐπιζήμιοι πολῖται τοῦ μέλλοντος φεύγουσι τὰ ἐθνικὰ Ἐκπαιδευτήρια, διότι ἐν αὐτοῖς ἀπαιτεῖται ἐργασία, εὐπείθεια, χρηστότης ἠθῶν.

Φεύγουσιν οἱ ταλαίπωροι ἐμπαίζοντες καὶ τοὺς γονεῖς καὶ ἑαυτοὺς καὶ κατατρίβοντες ἄλλαχοῦ μάτην τὸν πολύτιμον χρόνον.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Τὸ Ρέουτερ ἀναγγέλλει ὅτι ὁ περίφημος καπετάνιος Ρεοὺφ Ἐφ. τοῦ «Χαμιτιὲ» ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Εὐρώπας ἵνα φέρῃ πολεμικὰ καράβια καὶ ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ εὐκολία τῆς παραγγελίας δεικνύει ὅτι πρόκειται περὶ καραβιῶν τενεκεδένιων καὶ μολυβδίνων ἀξιωματικῶν ὡς πρωτοχρονιάτικων δώρων ἢ μᾶλλον περὶ ἐβραϊκῆς πλόφας τῶν Δολμέδων Ταλαὰτ καὶ Ἐμβὲρ πρὸς διαβουκόλησιν τοῦ εὐπίστου τουρκικοῦ λαοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠυλογήθησαν ἐν Λευκωσίᾳ οἱ αἴσιοι γάμοι τοῦ καλλίστου συμπολίτου καὶ δραστηρίου Ἐμπορικοῦ Πράκτορος κ. Γ. Δ. Τιρίμου καὶ τῆς περὶ πάντα καλλίστης καὶ συμπαθεστάτης Δεσποινίδος Μαρίας Χ. Χαραλαμπίδου ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Ἐν Λάρνακι ἠυλογήθησαν οἱ αἴσιοι γάμοι τοῦ καλλίστου νέου καὶ συνεταίρου τοῦ Οἴκου Π. Λ. Μαυροΐδη κ. Ιωαν. Γσεργιώτη καὶ τῆς περικαλλοῦς καὶ συμπαθεστάτης Δεσποινίδος Ἰωάννας Α. χ' Ἀοῦζου ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς γείτονος πόλεως.

Εἰς ἀμφότερα τὰ εὐάρμοστα καὶ εὐτυχῆ ζεύγη εὐχόμεθα μετὰ τῆς Ἐκκλησίας πᾶν καταθύμιον ἀγαθόν.

ΦΦΦ

ΑΦΙΞΕΙΣ. Ἀφίκετο διὰ τοῦ Συμβατικοῦ ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην καὶ εἰς Ἀγγλίαν θερινοῦ ταξειδίου του ὁ κ. Πασχ. Κωνσταντινίδης βουλευτὴς καὶ Δικηγόρος.

—Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Μιχ. Ἀβρααμίδης ὅπου εἰργάσθη πρὸς τελειοποίησιν περὶ τὴν κοπτικὴν ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ πεφημισμένῳ Ἐμπορορραπτείῳ τοῦ κ. Λεοντοπούλου τελειοποιηθεὶς δὲ περὶ τὴν τέχνην του προτίθεται νὰ ἀνοίξῃ ἴδιον Ἐμπορορραπτεῖον.

—Ἀφίκετο φεύγουσα ἐκ Γκιουμουλτζίνης ἡ ἀξιότιμος καὶ σεβαστὴ μήτηρ τοῦ ἡμετέρου Γυμνασιάρχου κ. Στίλπωνος Κυριακίδου

◆◆◆

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ. Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Χρ. Παπαέλληνας, μετ' ἐπιμελείας καὶ ἄκρας χρηστότητος ἤθους περατώσας τὰς γυμνασιακὰς σπουδάς του, ἵνα ἐγγραφῇ εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀθήναις.

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσε δέσποινα τῆς πόλεως ἡμῶν χρηστοτάτη καὶ κοινῆς ἀπολαύουσα ἐκτιμήσεως ἡ

ΜΕΛΙΤΣΑ ΧΑΠΕΗ ΧΟΥΡΗ

μήτηρ πλειάδος ὅλης τέκνων, ἅτινα ἐξέθρεψε μετὰ στοργῆς καὶ μερίμνης χριστιανικῆς καὶ ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ αὐτὰ ἀνδρούμενα καὶ ἀποκαθιστάμενα ἐντίμως παρ' ἡμῖν καὶ ἐν τῇ ξένῃ μέχρι τοῦ νέου κόσμου.

Ἡ κηδεία αὐτῆς ἐγένετο τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ Λατινικῷ Ναῷ τοῦ Σταυροῦ σεμνοπρεπῆς, καὶ τὴν σορὸν αὐτῆς περιέβαλον ἀπαρηγόρητος σύζυγος μετὰ τῶν βαρυαλγούντων ἐκ τῶν παρόντων τέκνων αὐτῆς καὶ πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων καὶ συμπολιτῶν ἄνευ θρησκευτικῆς διακρίσεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λάβετε παρακαλῶ ὑπὸ σημείωσιν ὅτι τὸ Σιδηροδρομικὸν Δρομολόγιον ὅπερ ἐστάλη ὑμῖν θὰ τεθῇ ἐν ἐνεργείᾳ τὴν 16ην 8βρίου καὶ οὐχὶ τὴν 1ην ὡς διαλαμβάνεται ἐν αὐτῷ.

5 Ὀκτωβρίου 1913.

Γεν. Διευθυντὴς Σιδηροδρόμου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Κα καὶ ὁ Κος Γ. Δ. Τιρίμος εὐχαριστοῦσι θερμῶς πάντας τοὺς συγχαρέντας αὐτοῖς τηλεγραφικῶς, δι' ἐπιστολῶν καὶ προσωπικῶς ἐπὶ τῷ αἰσίῳ γεγονότι τῶν γάμων των.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν μετ' ἐμοῦ συναλλαττομένων ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Χ. Κυθραιάτης ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας μου.

Λευκωσία τῇ 23)6)10 1913.

Στυλιανὸς Νικολαΐδης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιῶ τῇ ἀξ. πελατείᾳ μου ὅτι ἐπρομηθεύθην προσφάτως ἐκ Βηρυτοῦ καὶ πωλῶ εἰς τὰς ἀκολούθους τιμὰς ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ καταστήματί μου **Μαντὰ** ἀρ. 68×78 πρὸς 29 γρ. ἡ δωδεκὰς, 78×88 πρὸς 39 γρ. ἡ δωδεκὰς καὶ 90×100 πρὸς 49 γρ. ἡ δωδεκάς.

Γεώργιος χ: Φιλίππου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἕνεκεν ταὐτωνυμίας μετ' ἄλλων συμπολιτῶν ἀναγκάζομαι νὰ μεταλλάξω τὸ ἐπώνυμόν μου, θὰ ὑπογράφωμαι δὲ εἰς τὸ ἑξῆς:

Δ. Σ. Κλαμένος

ἀντὶ ὡς μέχρι τοῦδε «Δημήτριος Σ. Δημητριάδης Χορτοβατσῆς» καὶ παρακαλῶ τοὺς μετ' ἐμοῦ συναλλασσομένους καὶ τὸ λοιπὸν Σ. Κοινὸν νὰ λάβωσι τοῦτο ὑπὸ σημείωσιν.

Λευκωσία τῇ 16)29 Σεπτεμβρίου 1913

Δ. Σ. Κλαμένος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ πασίγνωστον Ἐμποροσιδηρουργεῖον τοῦ κ. χ' Κυριακοῦ Σάββα, ὑπάρχει καὶ πωλεῖται, χονδρικῶς καὶ λιανικῶς γύψος α' ποιότητος τοῦ γυψοποιοῦ κ. Παρασ. Σ. Λευκωνιτσιάτη ἐξ Ἀγκαστίνας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΝΑΙΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἡ Κυρία **Γτασεμὴ Γιαννακοπούλου,** χήρα ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ, ἐπὶ μακρὸν ἐξασκήσασα εὐδοκίμως ἐν Ἀθήναις τὴν μαιευτικὴν ἐγκαθίσταται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἀπὸ τῆς 1)14 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῆς.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν τὸ κάτωθι παράγγελμα τοῦ Ἀντιναυάρχου Ἀρχηγοῦ κ. Κάρρ.

«Διορισθεὶς παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ πληρώματα τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τὰ ὑπερήφανα αἰσθήματά μου διὰ τὴν τιμὴν, ἥτις μοι ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἐμπιστευομένης εἰς ἐμὲ τὴν ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τὸ ὁποῖον πρὸ μικροῦ ἔτι ἐπετέλεσε τόσον ἀξιοθαύμαστον ἔργον κατὰ τὸν λήξαντα πόλεμον. Θὰ φιλοτιμηθῶ νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἀνατεθεῖσαν μοι ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν, πεποιθὼς ἐπὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν πληρωμάτων ὅπως ὁδηγήσω τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἱκανότητος καὶ καταστήσω τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὸ ἀξίους ὅπως ἀντιμετωπίσωσι πᾶσαν ἐνδεχομένην εἰς τὸ μέλλον περίστασιν.

Θὰ μοὶ εἶνε λίαν εὐχάριστον ἐὰν οἱ Κυβερνῆται καὶ Διοικηταὶ διατάξωσι τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ παρόντος παραγγέλματος εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ πληρώματα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων ἢ εἰς τὰ καταστήματα τὰ ὁποῖα διευθύνουσιν.

Μὰρκ Ε. Φ. Κὰρρ
Ἀντιναύαρχος Ἀρχηγὸς καὶ
Γενικὸς Ἐπιθεωρητής.

**—Ἡ ἐπάνοδος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασι

Οἱ ἐν Μακεδονίᾳ πρόσφυγες.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσφύγων Ἑλλήνων καὶ Μουσουλμάνων τῶν ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης ἐπιδικασθέντων εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀνέρχεται κατὰ τὸ τελευταῖον δελτίον τοῦ Γραφείου τῆς Ἐργασίας εἰς 150 χιλιάδας περίπου, ἐξ ὧν 3,900 εἶνε Βούλγαροι.

Πρὸς πάντας τούτους κατανεμηθέντας εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας καὶ τὰς νήσους, ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος παρέχονται ὅλα τὰ χρειώδη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν.

Πρὸς στέγασιν τῶν προσφύγων διατίθενται πάντα τὰ κενὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ κτίρια καὶ σκηναὶ στρατιωτικαί.

Οἱ ἐκ Μελενίκου καὶ Στρωμνίτσης πρόσφυγες ἐγκατεστάθησαν τακτικώτερόν πως εἰς Κιλκίς, ὅπου δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῶν πόλεων τοῦ μέλλοντος τοῦ Νέου Μελενίκου καὶ τῆς νέας Στρωμνίτσης

Ἕλληνες αἰχμάλωτοι.

Οἱ ἐν τῷ βουλγαρικῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες Ἕλληνες ἐκ Βουλγαρίας καὶ αἰχμαλωτισθέντες κατὰ τὸν πόλεμον περὶ τοὺς 150 μετεφέρθησαν εἰς τὴν νησίδα Τρίκκερι, πρὸς κάθαρσιν καὶ μετ αὐτὴν θὰ ἀπολυθῶσιν.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἡ ἀττικὴ «Ν. Ἡμέρα» τῆς 22 Σεπτεμβρίου γράφει τὰ ἑξῆς:

Ὁ Πρωθυπουργὸς δεχθεὶς χθὲς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν βουλευτὴν τῆς Ἀττικοβοιωτίας ὡμίλησε πρὸς αὐτὸν μετ' ἀπολύτου αἰσιοδοξίας περὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶνε ἀπολύτως ἥσυχος καὶ προσδοκᾷ μετὰ βεβαιότητος προσεχεστάτην καὶ ὁμαλὴν τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης. Μετ' ἐνθουσιασμοῦ δὲ ἐξεφράσθη περὶ τῆς ὁρίστης φυσικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, οὗτινος ὅμως δὲν πρόκειται, εὐτυχῶς, νὰ γίνῃ καὶ τρίτη χρησιμοποίησις.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Τῷ π. Σαββάτῳ ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν συνεδρίᾳ ἀπεφάσισεν ὅπως ζητηθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἡ ἔκδοσις Νομοθετ. Διατάγματος παρατείνοντος τὴν προθεσμίαν τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἐγγραφῶν τῶν φοιτητῶν τοῦ 1912 καὶ 1913 ὡς καὶ τῶν γενικῶν ἐγγραφῶν καὶ ἀνανεώσεων χάριν τῶν πολυαριθμῶν εἰς τὸ στρατόπεδον παραμενόντων ἔτι φοιτητῶν.

Ἀκαδημαϊκὴ Λέσχη.

Πρόκειται νὰ συσταθῇ Ἀκαδημαϊκὴ Λέσχη, ἡς τὸ μέγαρον θὰ ἀνεγερθῇ ἐπὶ τοῦ γηπέδου κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἱπποκράτους καὶ Ἀκαδημίας, θὰ περιλάβῃ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων αἰθουσῶν καὶ ἐστιατόριον ἐν ᾧ θὰ δύνωνται νὰ διαιτῶνται ὑπερχίλιοι φοιτηταί.

Θὰ ὑπάρχῃ βιβλιοθήκη καὶ αἴθουσα σφαιριστηρίου καὶ μεγάλη αἴθουσα διαλέξεων.

Ἡ δαπάνη προϋπολογίζεται εἰς 285 χιλ. δρχ.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Ὁ ἐν Κων)πόλει πρέσβυς τῆς Ρωμουνίας παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Μ. Βεζύρην, ἐδήλωσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως Καρόλου καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του ὅτι ἡ Ρωμουνία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος δι' οἱονδήποτε ζήτημα, ὅτι ἐννοεῖ νὰ μείνῃ σεβαστὴ ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις εἶνε ὑπόθεσις ἀφορῶσα ἐξ ἴσου καὶ τὴν Ρωμουνίαν, καὶ ἐὰν ἡ Τουρκία ἐνεργήσῃ ἀντιθέτως, ὁ Ρωμουνικὸς στρατὸς θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην διασχίζων τὴν Βουλγαρίαν ἢ καὶ ἐπιτιθέμενος κατ' αὐτῆς, νὰ προχωρήσῃ ἐχθρικῶς εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος.

Ἡ γλῶσσα τοῦ Ρωμούνου πρέσβεως ἦτο σαφὴς, ἔντονος καὶ ἀποκάλυπτος, προκαλέσασα μεγάλας ἀνησυχίας εἰς παντας τοὺς περὶ τὴν Πύλην ἐπισήμους, σπεύσαντας νὰ παράσχωσι διαβεβαιώσεις καθησυχαστικὰς περὶ τῶν προθέσεων τῆς Τουρκίας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, διδόντας δὲ ὅτι εἶναι καὶ πρόθυμοι νὰ ἀρζητήσουν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, βακουφίων καὶ ἰδιαγενείας, ἐπὶ βάσεως διαφόρου πρὸς ἐκείνην, ἥτις ἐχρησίμευσε διὰ τὰς Τουρκοβουλγαρικὰς διαπραγματεύσεις.

Σπουδαιότατον ἐπίσης ἦτο καὶ τὸ διάβημα τοῦ ἐν Κων)πόλει πρέσβεως τῆς Γερμανίας βαρώνου Βαγκεγχάϊμ, ἀξιώσαντος ἐξ ὀνόματος τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ Μ. Βεζύρου, ἐὰν ἡ Πύλη ἔχῃ σκοπὸν νὰ παρεμβάλῃ τὸ ζήτημα τῶν νήσων εἰς τὰς ἑλληνοτουρκικὰς διαπραγματεύσεις.

Ὁ Μ. Βεζύρης εὑρεθεὶς πρὸ τοιαύτης στάσεως ἐντόνου τῆς Γερμανίας ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον πρὸς τὸν Βαρῶνον Βάγκεγχάϊμ, ὅτι ἡ Τουρκία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ νησιωτικὸν ζήτημα, οὔτε ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης.

Κων)πολις, 30.— Ὁ Ἐραὶ βέης Ἄμπρο ἀντικαθιστᾷ τὸν Ρεσὴδ βέη, ὡς ὀθωμανὸς πληρεξούσιος διὰ τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις. Ἐπεφορτίσθη νὰ φέρῃ εἰς Ἀθήνας τὰς ἀντιπροτάσεις τῆς Πύλης.

Ἀθῆναι, 4 Ὀκτωβρίου.— Ἐν Σταμπούλ ἐκδηλοῦται πνεῦμα μετριοπαθείας. Θ' ἀναβάλουν τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος τῶν νήσων μέχρις ὅτου ἐπισκευασθῶσι τὰ Τουρκικὰ θωρηκτὰ καὶ προμηθευθῶσιν ἕτερα.

Ἀθῆναι, 4 Ὀκτωβρίου.— Ἡ Γαλλία ἐδήλωσεν εἰς τὴν Πύλην ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου, ἐφ' ὅσον δὲν κλείεται ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συνθήκη.

Ἀθῆναι, 6 Ὀκτωβρίου.— Ὁ Τοῦρκος πληρεξούσιος Χεράντ βέης Ἄμπρο ἀφίκετο χθὲς. Ἐπεσκέφθη ἀνεπισήμως τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν κ. Παναν ὡς καὶ τὸν κ. Βενιζέλον, ἐνεγράφη δὲ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ἀνακτόρων.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θ' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἀντιπροτάσεις τῆς Πύλης.

Τουρκικαὶ παρελκύσεις

Αἱ ἐν Ἀθήναις διαπραγματεύσεις πιθανῶς θὰ παραταθῶσι, διότι ἡ Τουρκία παρουσιάζει ἀπαιτήσεις ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικά της καθιδρύματα καὶ τὸ καθεστὼς τῶν ὑπηκόων της, ὅπερ ἡ Βουλγαρία παρεχώρησεν, ἀλλ' ὅπερ ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀπρόθυμος νὰ χορηγήσῃ.

Τὸ ζήτημα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου κατὰ τὸ φαινόμενον δὲν θὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῶν διαπραγματεύσεων, θὰ ἀφεθῇ δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἡ Τουρκία ἀπόφασιν ἔχει νὰ διατηρήσῃ τὰς ἀξιώσεις της ἐπὶ τούτου.

Ἄρθρα τῶν ἐν Παρισίοις ἐφημερίδων διάκεινται εὐνοϊκῶς ὑπὲρ κρειττόνων σχέσεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε μικρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐν Βερολίνῳ ἀνταπόκρισις.

Ὁ Φερδινάνδος καὶ ὁ Σουλτάνος ἀντήλλαξαν ἐγκαρδιώτατα τηλεγραφήματα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκφράζοντες τὴν ἀπόφασιν πρὸς ἐγκαθίδρυσιν φιλικωτάτων σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι τὸ ὑπουργεῖον μετὰ πολύωρον διάσκεψιν ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἔντονα διπλωματικὰ μέτρα, ἵνα παρακωλύσῃ τὴν ἔκρηξιν νέου Βαλκανικοῦ πολέμου.

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 17 Σεπτεμβρίου.— Ἡ συνθήκη της εἰρήνης μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας ὑπεγράφη τὴν 6.45' μ. μ.

Ὁ Μ. Βεζύρης προσεφώνησε τοὺς πληρεξουσίους, συγχαρείς αὐτοὺς διότι ἠδυνήθησαν ἐν συμπνοίᾳ καὶ διαλλακτικότητι νὰ φέρωσιν εἰς πέρας ἔργον μεγαλείου καὶ εἰρήνης. Ηὐχαρίστησεν ἐπίσης τοὺς Βουλγάρους πληρεξουσίους διὰ τὴν συνδρομήν των ἐκφράσας τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης θὰ ἐπιφέρῃ τὴν εὐημερίαν, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐτυχίαν εἰς τὰ δύο ἔθνη.

Ὁ στρατηγὸς Σαβὼφ ἀπήντησεν εὐχαριστήσας διὰ τὴν εὐγενῆ ὑποδοχὴν, ἧς ἔτυχον οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι, καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ συνθήκη θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπανάληψιν σχέσεων φιλίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης θέτει τέρμα εἰς τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν. Οἱ Τοῦρκοι ἔχουν πάντα λόγον διὰ νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων. Ἡ Πύλη ἐλπίζει ὅτι ἡ συνθήκη τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις καὶ διὰ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμφωνίαν.

Φαίνεται πιθανὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δυσκόλως θὰ παραχωρήσῃ τόσον φιλελευθέρους ὅρους εἰς τοὺς Ἕλληνας Μουσουλμάνους, ὅσον οἱ παραχωρηθέντες εἰς τοὺς Μουσουλμάνους τῆς Βουλγαρίας.

Ἐν μυστικῷ πρωτοκόλλῳ ἡ Βουλγαρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς παραχωρήσεως προθεσμίας διμήνου εἰς τοὺς κατοίκους τῶν παραχωρηθέντων ἐδαφῶν, ὅπως ἐπωφεληθοῦν τῆς ἀμνηστείας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Τριμπούνας» πλὴν τῆς συνθήκης ὑπεγράφησαν καὶ 3 πρωτόκολλα, παραμείναντα μυστικά, ἀπαιτήσει τῆς Βουλγαρίας.

Τὸ κείμενον τῆς ὑπογραφείσης συνθήκης περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1ον. Σκοπὸς τῆς συναντήσεως τῶν ἀντιπροσώπων Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας εἶνε ἡ ἐπαναφορὰ στερεᾶς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

Ἄρθρον 2ον. Τὰ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ὅρια ἀποτελοῦσι γραμμὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς Αἴνου, ἀκολουθοῦσαν τὸ ρεῦμα τοῦ Ἕβρου (Μαρίτσας) ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, μέχρι τοῦ χωρίου Μάνδρα, ὁπόθεν παρεκλίνει 26 χιλιόμετρα δυτικώτερον πρὸς τὸ Διδυμότειχον, διερχομένην πρὸς βορρᾶν, μεταξὺ τοῦ χωρίου Σάμανα, ἐπιδικασθέντος εἰς τὴν Τουρκίαν, τοῦ Ὀρτάκιοι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τοῦ Τεχερμὲ, παραμένοντος εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ τοῦ Μουσταφᾶ—πασσᾶ, εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ γραμμὴ ἀκολουθεῖ εἶτα τὰ παλαιὰ σύνορα μέχρι τῶν 40 Ἐκκλησιῶν καὶ στρέφουσα ἀνατολικομεσημβρινῶς τοῦ Τυρνόβου διὰ τοῦ ρεύματος Ρεσνάγια φθάνει εἰς τὸν Ἅγιον Στέφανον ἐπὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης παραμένοντα Τουρκικόν.

Ἄρθρον 3ον. Εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν Βουλγαρικὴν κυριαρχίαν παραμένοντας Μουσουλμάνους τῆς στρατιωτικῆς θητείας, χορηγεῖται τετραετὴς προθεσμία διὰ ν' ἀποδεχθοῦν τὴν Βουλγαρικὴν ἐθνικότητα.

Ἄρθρ. 4ον. Τὰ ἀστικὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν Μουσουλμάνων ἐξισοῦνται πρὸς τὰ τῶν Βουλγάρων.

Τὸ 5ον ἄρθρον ἀφορᾷ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων μὲ τὰς σχετικὰς ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 6ον Χορηγεῖται γενικὴ ἀμνηστεία εἰς τοὺς Μουσουλάνους τοὺς περιερχομένους εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἄρθρον 7ον. Ἅπασαι αἱ παραχωρούμεναι εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐκτάσεις θὰ παραδοθοῦν εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας δύο μῆνας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν κύρωσιν τῆς συνθήκης.

Τὰ ἄρθρα 8ον καὶ 9ον εἶνε τυπικὰ, ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης.

Ἄρθρον 10ον. Ἡ Βουλγαρία θ' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ χρεώγραφα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς ἀφορώσας τὰ ὑπὸ τῆς τελευταίας ἀνακαταληφθέντα μέρη.

Ἡ ἀποστράτευσις, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς χθὲς, ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὁριστικῆς συνθήκης, θὰ περατωθῇ μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας.

Αἱ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν διπλωματικαὶ σχέσεις ἐπαναλαμβάνονται ἀμέσως.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἀσφαλεῖς εἰς Θεσσαλονίκην σώματα βασιβουζούκων ἅμα τῇ ἐκκενώσει εἰσῆλθον εἰς τὸ Δεδεαγὰτς δὲν διέπραξαν ὅμως βιαιότητας φοβούμενοι τὸ γαυλοχοῦν ἐκεῖ γερμανικὸν θωρηκτὸν «Γκέμπη». Ἀντιθέτως εἰς Μαρώνειαν καὶ Πορτολάγο ἐξετράπησαν εἰς ὄργια παντοειδῆ. Διήρπασαν τὰ καταστήματα, ἠτίμασαν γυναῖκας καὶ παρθένους καὶ ἐν Πόρτο-Λαγο ἐλεηλάτησαν τὰς ἀποθήκας. Εἰς Σουφλίον καὶ τὰ περίχωρα τρομοκρατοῦν τὴν νύκτα παραβιάζοντες οἰκίας καὶ καταστήματα. Αἱ φυλακαὶ ἐπληρώθησαν Ἑλλήνων ἀπειλουμένων διὰ σφαγῆς.

Τὰ ἀνθηρὰ σχισματικὰ χωρία Γιάμυρε, Δερβὲν καὶ Πισκίκιοϊ κατεστράφησαν εἰς τὰς φυλακὰς Σουφλίου ἐσφάγησαν ὁ ἱερεὺς Παπαθανάσης, 8 ἄλλοι Ἕλληνες πρόκριτοι καὶ ὁ Βούλγαρος σχισματικὸς ἱερεύς.

Οἱ ἀδελφοὶ των Βούλγαροι.

Οἱ Βούλγαροι Στρωμνίτσης συγκεντρωθέντες ἐκεῖ συνεκρότησαν συλλαλητήριον κατὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως διότι δὲν ἀπελαύνει τοὺς ἐναπομείναντας ὀλίγους Ἕλληνας. Ὁ ρήτωρ τοῦ συλλαλητηρίου Κώστας Χριστομάνος συνέστησε νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ νὰ σφαξουν τοὺς Ἕλληνας. Οἱ διαδηλωταὶ ὕβρισαν καὶ ἠπείλησαν τὸν διοικητὴν συστήσαντα μετριοπάθειαν, τὸν ἠνάγκασαν δὲ νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ψήφισμα.

Αἱ φυλακαὶ Στρωμνίτσης εἶνε πλήρεις Ἑλλήνων καὶ Τούρκων χωρικῶν.

ΤΑ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Ἐξ Ἰωαννίνων τηλεγραφοῦσιν ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου ὅτι μάχη ἀγρία διεξάγεται ἐν Ἀλβανίᾳ μεταξὺ τῶν φατριῶν Κεμάλ βεη καὶ Ἐσσὰτ Πασσά. Ἡ κατάστασις γενικῶς εἶνε κρισιμωτάτη διὰ τὴν Ἀλβανίαν. Αἱ δύο ἀντιμέτωποι μερίδες τὰ πάντα μηχανῶνται πρὸς τελικὴν ἐπικράτησιν.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἐσσὰτ Πασᾶ Χουποκοῦλης, Ἀμπετὶν καὶ Τσακράνης διάσημοι λῃσταρχοι, ἡγούμενοι ὀκτακοσίων ἐνόπλων καὶ ἐνεδρεύοντες εἰς τινα θέσιν τῆς περιφερείας Μαλακώστρας ἐπετέθησαν αἰφνιδίως μετὰ σώματος μισθοφόρων τοῦ Δεμὰλ καὶ Μουδῆ φονεύσαντες εἴκοσιν, ἑτέρους δέκα πνίξαντες εἰς τὸν ποταμὸν καὶ αἰχμαλωτεύσαντες περὶ τοὺς τριάκοντα.

Ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἀμπετὶν καὶ Σία ἐλάχιστοι ἐφονεύθησαν.

—Μάχη αἱματηρά.

Τηλεγραφήματα ἐκ Πρεμετῆς βεβαιοῦσιν ὅτι τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Ἀλβανὸς λῃσταρχος Μπεκρᾶς ἐκ Τσακράνης ὀπαδὸς τῆς φατρίας τοῦ Ἐσσὰτ Πασσᾶ διεμήνυσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Αὐλῶνος νὰ μεταφέρῃ τὴν ἕδραν της εἰς Τύραννα, γενέθλιον πόλιν τοῦ Ἐσσὰτ Πασᾶ. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἀμέσως ἄτακτα σώματα πρὸς καταδίωξιν τοῦ λῃστάρχου, καὶ συνεκροτήθη πολύωρος καὶ αἱματηρὰ μάχη καθ' ἣν ἡττήθη ὁ Μπεκρᾶς.

Μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τούτου, τὰ καταδιώκοντα αὐτὸν ἄτακτα στίφη ἐπεδόθησαν εἰς λεηλασίας πυρπολήσαντα οἰκίας καὶ καταστήματα τῆς Τοκηράνης, πατρίδος τοῦ Μπεκρᾶ.

—Ἰταλικὰ ὅπλα καὶ πολεμεφόδια.

Οἱ Ἰταλοὶ ἐξακολουθοῦσι ἀποβιβάζοντες ὅπλα καὶ πολεμεφόδια εἰς Αὐλῶνα. Συνοδεύουσι ταῦτα Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ ὑπὸ διάφορα προσχήματα καταρτίζουσι καὶ διοργανοῦσιν ἀλβανικὰς συμμορίας ἑτοίμους πρὸς ἐνδεχομένην δρᾶσιν κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων. Ἐκ Βρεντησίου καὶ Βάρεως σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἀναχωροῦσι πράκτορες τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς, οἵτινες σκοποῦσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς Ἤπειρον ἵνα ὑποβοηθήσωσι δι' ἐξεγέρσεως τὸ ἔργον τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς. Πρό τινων ἡμερῶν ἐξεφορτώθησαν εἰς Αὐλῶνα 200 κιβώτια ὅπλων μετὰ 1000 τοιούτων φυσιγγίων.

Σ.Σ. Κ.Φ. Κάλλιον θὰ ἔπραττον οἱ φρατέλοι προμηθεύοντες μακαρούνια.

ΟΙ ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΗΤΤΩΝΤΑΙ

—Νίκαι τῶν Σερβικῶν στρατευμάτων.— Ἀνακατάληψις Ὀχρίδος καὶ Δίβρης.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλουν ὅτι ὁ Σερβικὸς στρατὸς, ἀρχίσας τὴν καταδίωξιν τῶν Ἀλβανῶν, ἐξετόπισεν αὐτοὺς ἀπὸ πλείστα σημεῖα. Τὰ Σερβικὰ στρατεύματα κατέλαβον ἤδη τὴν Ὀχριδα καὶ τὴν Δίδρην καὶ προχωροῦν πρὸς τὴν Πρισρένην, ὅπου μεγάλαι Ἀλβανικαὶ δυνάμεις πολιορκοῦν τὴν πόλιν. Οἱ Ἀλβανοὶ, στερούμενοι πυροβολικοῦ καὶ ὑπολειπόμενοι εἰς ἄτακτον φυγὴν πανταχοῦ. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι τὸ κίνημα, παρ' ὅλας τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑποδαυλίσεις, θὰ κατασταλῇ πολὺ ταχέως.

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης ἀγγέλλουν, ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ὑπέστησαν πανωλεθρίαν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ὀχρίδος. Ὁ Σερβικὸς στρατὸς τοὺς ἀπεδεκάτισε κυριολεκτικῶς. Λέγεται, ἐπίσης, ὅτι 4,000 Βουλγαρομακεδόνες μετέσχου τοῦ Ἀλβανικοῦ κινήματος. Πάντες ὅμως οὗτοι εἶνε ἀνοργάνωτοι καὶ κακῶς ἐφωδιασμένοι καὶ διὰ τοῦτο θὰ διασκορπισθῶσι ταχέως ὑπὸ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ.

Βελιγράδιον, 3.— Λυσσώδεις μάχαι συνήφθησαν πρὸ τῆς Πρισρένης μεταξὺ Σέρβων καὶ Ἀλβανῶν.

Οἱ Σέρβοι ἀνακατέλαβον τὴν Στρούγκαν.

Ἀθῆναι, 4 Ὀκτωβρίου.—Οἱ Σέρβοι ἀπωθήσαντες τελείως τοὺς Ἀλβανοὺς, καταλαμβάνουν τὰ στρατηγικὰ σημεῖα ἐν τῷ Ἀλβανικῷ ἐδάφει.

Ἀθῆναι, 6 Ὀκτωβρίου.—Μεγάλη μάχη συνεκροτήθη πέραν τῆς Πρισρένης. Οἱ Σέρβοι κατετρόπωσαν τοὺς Ἀλβανούς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	40	—42
Κριθὴ	»	» 18	—20
Βρόμη	»	» 16	—17
Ὀροβος	»	» 45	—46
Ἄνισον ἡ δκᾶ	»	4 3)4	5
Λινόσπορος	»	» 3	
Κουκκία ξηρὰ	»	παρ. 75	—80
Σταφ. μαῦραι	»	» 75	—80
» βρασταὶ	»	» 60	—70
Γεώμηλα γαλ.	»	» 40	—50
Κρόμμυα	»	» 20	—30
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.	γρ.	24	—25
Βάμβαξ	»	» 29	—30
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	140	-180
Κουμανδαρία	»	230	-280
Ρακὴ κούμα 20 β. ἡ δκᾶ		3 1)2	—3 3)4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	213 1)2	
Σάκχαρον	»	295	
Σάπων ἕλλην. ἡ δκᾶ		7	1)2
Πετρέλ. ρωσ. τὸ κιβ.		80	7
Καφὲς ἡ δκᾶ		15	—16

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΡΙΤΖΝΕΡ

THE GRITZNER MANUFACTURING Co LTD, DURLACH

εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἐργοστάσιον Ραπτομηχανῶν τῆς Εὐρώπης.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1872 ΚΑΤΕΧΕΙ ΕΚΤΑΣΙΝ 112,000 τ.μ. ~~ΕΡΓΑΤΑΙ 3,800~~

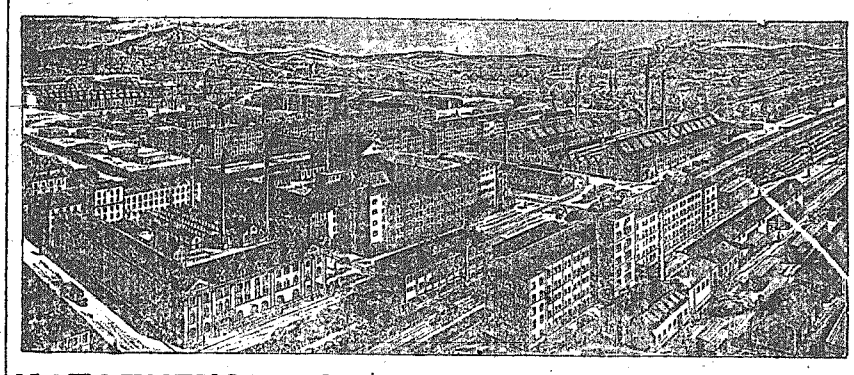

ΣΗΜΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 600 ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΣ καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

ΒΡΑΒΕΙΑ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ' ΜΕΤΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 1900		ΛΟΝΔΙΝΟΝ 1885		ΜΙΛΑΝΟΝ 1906			
Μπάρλικ	1875	Καρλσρούη	1877	Φραγκφούρτη	1881	Βιέννη	1893
Λειψία	1876	Ἀρνχαΐμ	1879	Πέρτουϊς	1882	Μεντότσα	1885
Ἔλπερφελδ	1899	Σύδνεη	1880	Φουὰ	1883	Σαντιάγον	1895
Δρέσδη	1877	Παρίσιοι	1879	Ἀννόβερον	1884	Μόναχον	1898
Μπεμερχάφεν	1877	Μανχαΐμ	1880	Σταβενχάγεν	1881	Λούτιχ	1905

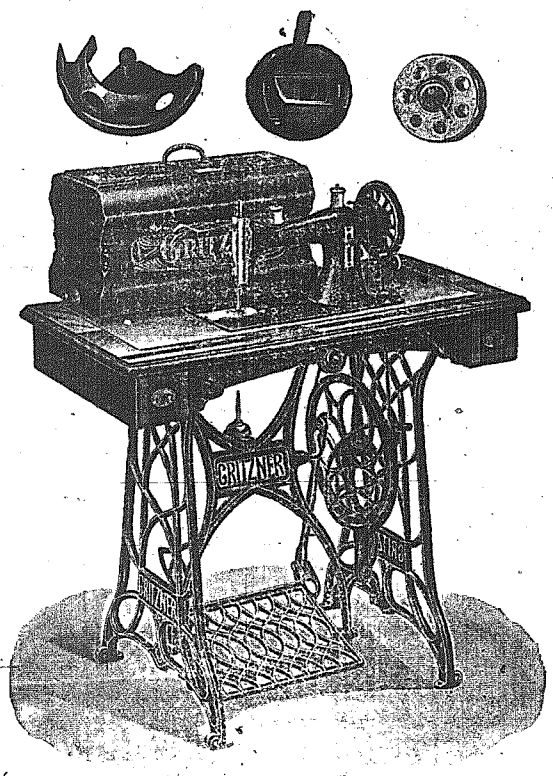

Τὸ κλισὲ τοῦτο δεικνύει ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗΝ συστήματος V μὲ κεντρικὴν Σάϊταν.

Εἶνε μηχανὴ ἐξαίρετος διὰ ΡΑΨΙΜΟΝ καὶ ΚΕΝΤΗΜΑ.

Ἐδοκιμάσθη ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ καὶ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ τὰς ἀπομιμήσεις.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΕ τὸ σῆμα τοῦ Ἐργοστασίου.

Μεγάλαι εὐκολίαι εἰς τὴν πληρωμήν.

Εἰδικαὶ μηχαναὶ δι' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ βελονῶν καὶ ἀνταλλακτικῶν τεμαχίων.

ΜΙΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ ΚΡΙΤΖΝΕΡ εἶνε τὸ καλλίτερον δῶρον τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ γίνεται ἔκπτωσις.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀποτείνεσθε πρὸς τὸν κ.

Μ. Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΝ

ἀντιπρόσωπον Ἑταιρείας Κριτζνερ

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ